

DS 531
C74++

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(nôn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 127

15 TÌ

TUẦN LỄ TỪ 28-8

ĐẾN 03-9-1970

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH — Đầu bếp : MINH VỒ —

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH,

ÔNG NÓI 24901 — 93801

Anh Hồn Oan Hồn

Sau những người chiến sĩ bị què cụt, đã hy sinh xương máu và đã bị bỏ rơi ở chèo, túi nhục, bảo nhau đứng lên tranh đấu đòi quyền sống, cuộc sống đã vô cùng xáo trộn ở các thành phố của chúng ta lại vừa có thêm một số người ra mặt tranh cướp để sống. Chúng tôi muốn

nói đến những cô nhi, quả phụ.

Cô nhi, quả phụ từ sĩ cũng tranh đấu rập khuôn như Thương Phế Bình, nghĩa là cũng xuống đường, chiếm đất, chiếm chung cư. Hành động này tất nhiên là phi pháp và làm sút mẻ lớn đến uy tín của chế độ. Chúng tôi không tán thành, cũng không khuyến khích bất cứ ai, dù là TPB, dù là các quả phụ đau khổ, làm loạn, cướp phá. Nhưng chúng tôi cũng không thể phản đối khi thấy TPB, quả phụ từ sĩ hành động đòi quyền sống của họ. Lỗi lầm là ở chế độ của ta. Bao nhiêu chánh phủ kế tiếp nhau không làm qua được

một đên đáp nhỏ nào cho các chiến sĩ, quả phụ từ sĩ—Bao nhiêu người lãnh đạo đã nói lên những lời đường mật! chính phủ của dân nghèo, thực hiện công bằng xã hội, bài trừ tham nhũng đến tận gốc vv... Nhưng nói thì nhiều xong làm chẳng bao nhiêu. Kết quả thế thảm là ngày nay phong trào đòi quyền sống lan tràn đến nỗi chúng ta có cảm giác như cuộc sống của nhân dân ta trong các thành phố là một địa ngục.

TPB đã đi quá trớn trong phong trào cầm dùi. Rồi đây sợ rằng những người vợ của các

chiến sĩ đã trận vong rồi cũng sẽ đi quá trớn như thế. Họ sẽ bị những tên ma đầu, phù thủy lợi dụng và rồi họ sẽ tự rước lấy sự oán ghét của chúng ta. Nhưng trước khi chỉ trích họ, tưởng chúng ta trong một phút nhỏ, hãy tưởng tượng đến cuộc sống bi đát của họ, hãy đặt mình vào địa vị của họ, dù chỉ trong khoảnh khắc.

Có những người vợ trẻ có chồng chết trận phải đem thân làm đi cho ngoại nhân dày vò, cho đồng bào phi nhò, để... sống, để kiếm tiền nuôi con. Họ đã làm gì nên tội để phải khổ sở như thế?? Người ta vẫn

thường nói đến những 'anh hùng tử sĩ', những 'anh linh bất diệt' vv... Nhưng nếu quả thực các chiến sĩ ta khi chết vì nước còn có linh hồn không chết, trước cảnh khổ cực thế thảm của vợ con họ, những linh hồn ấy tất nhiên không thể tiêu tan—Sự đúc kết thành oan hồn là một tình trạng có thể hiểu được.

Những người có trách nhiệm với quả phụ từ sĩ... Chúng tôi khẩn thiết kêu gọi các người: chớ để cho những anh hồn tử sĩ của chúng ta trở thành oan hồn uống từ.

C.O

Tuần báo ra ngày thứ năm — 12 trang 15 tỉ

Vấn đề nhân sự

Tổng thống VNCH Đệ Nhị tuyên bố: «Tham nhũng là quốc nhục» và hứa hẹn chặt đầu bọn tham nhũng. Người vừa nói xong thì như ma quỷ triệu triệu thầy pháp non tay ấn, tham nhũng trùng trùng, điệp điệp xuất hiện ở khắp nơi quanh Người. Người nhìn đâu cũng thấy tham nhũng. Tham nhũng nằm công queo trong ngăn kéo bàn giấy của Người, tham nhũng ngồi bó gối dưới gầm ghế Người ngồi.

Tham nhũng treo tòn tòn trong tủ áo Người và tham nhũng — nhiều đêm — đứng ngay bên giường ngủ của Người. Nhiều người nhìn thấy T.T. Thiệu trên TiVi trong thời gian gần đây đã phải nói lên một câu nghe tuy có vẻ vô thường, vô phạt nhưng có thể rất xúc động riêng với cả nhân Nguyễn văn Thiệu: «Hồi này tóc ông ấy bạc nhiều hơn trước...»

Lo nghĩ nhiều thì tóc bạc, mặt mày ủ dột. Lê tự nhiên là thế. Rồi T.T. Thiệu tuyên bố: «cải tổ nhân sự». Việc cải tổ đầu tiên của Người là việc cất ông Cựu Tỉnh KH đem cất đi, để thay vào đó một ông Tỉnh mới: Ông Lý Trọng Lễ. Đầu đón và mĩa mai thay cái nhà ông nhân sự mới này lại tham nhũng hăng hơn ai hết. Như sợ không đớp vội đi sẽ uổng, «nhân sự mới» đớp như điên đớp văng mạng. Miền duyên hải thủy dương cát trắng rừng rùng rục động. Giám Sát Viện làm việc và kết quả cho thấy ông Nhân Sự Mới tương là khá hơn ông Nhân Sự Cũ đã tỏ ra tham nhũng số dách.

Có tin nói rằng chính vì việc cất ông Cựu Tỉnh Lê Khánh đi để thay thế bằng ông Tỉnh Mới Lý Trọng Lễ, TT. Thiệu khi thấy ông Lê tham nhũng hăng say quá đã ngỡ ngàng. Và từ ngỡ ngàng qua hồi hận, đã «vót» cho ông Lê Khánh lại được đi giữ chức Tỉnh Trưởng.

Không ai phủ nhận thiện chí cải tổ nhân sự của TT. Thiệu — Bọn C.O. hơn ai hết, thông cảm nỗi khổ tâm của ông, một người muốn làm tốt cho đồng bào nhưng nhìn đâu quanh mình cũng chỉ thấy toàn những tên ăn trộm ăn cắp. Việc đặt ông Lý Trọng Lễ vào chức Tỉnh Trưởng KH là một đòn phản kích nặng với TT. Thiệu. Nhưng... cất ông Lý Trọng Lễ đi để rồi thay vào đó bằng ông Lý Bá Phẩm, một người đã có tới những 2 hồ sơ về tội tham nhũng, thực tình bọn CO chúng tôi không thể hiểu được quyết định của TT. Thiệu ??

T.T. Thiệu bị bao vây ư ?? Ông quá tin ở những người quanh ông ?? Nhân dân không biết rõ và cũng không cần biết rõ. Nhân dân chỉ biết ông phải chịu trách nhiệm về những quyết định của ông. Làm cách nào để chọn được người tài giúp nước ?? Làm thế nào để loại bỏ bọn đây tó ăn cắp ?? Đó tuy là việc riêng của T.T. Thiệu nhưng vì nó có ảnh hưởng tới nhân dân cả một nước, bọn CO chúng tôi tự nhận thấy có bổn phận phải góp sức với T.T. Thiệu.

Chúng tôi sẽ trở lại vấn đề Nhân Sự và Chính Quyền trong các bài NÓI CHUYỆN VỚI NHÀ NƯỚC kế tiếp

Trào Cộng Huê Đệ Nhị Niên làm sự rồi re. Quan Tề Tướng thay như thay áo. Lại nữa, những «mơ nuy» Cá, Cua, Tôm, Éch... cũng được quan Tề Tướng thay đổi đều đều; Nhưng rút cuộc món nào cũng chỉ người được lúc đem về. Sau đó thì thực khách đành buồn đũa không dám dùng hết bữa vì sợ nôn mửa. Chẳng hạn như Con Chó có tướng «Kim Ngọc mãn đường» được Tề Tướng giới thiệu là thịt rất thơm, nhưng khi đem làm món dựa mận, quạt chả, thì mọi người từ dân chí quân đều bịt mũi.

Phen này Quan Tề Tướng lại cấp giỗ đi chợ. Nhưng người vốn là võ tướng nên không quen việc bếp núc, bèn hỏi ý kiến phu nhân. Phu nhân cho biết mọi thức đều rẻ rẻ, lại đầy đủ đường chất, chắc Ngu Vương hài lòng lắm.

Phu nhân còn khoe: «Gần đây nghe nói Ngu Vương sắp đổi món, nên nhiều chỗ quen biết đã nhờ tiện thiếp chọn vài món. Tiện thiếp đã trót nhận lễ vật, mong chàng ghi vào mơ nuy mới dùm».

Tề Tướng thờ dãi, không nói không rằng, đứng dạng háng nơi cửa phủ mà nghĩ ngợi.

Thốt có tên thị vệ trong Phó Vương Phủ mang chiếu chỉ đến triệu Tề Tướng vào gặp Phó Vương gấp. Tề Tướng xúc lại máo áo rồi nhảy lên thiết kỵ đến ra mắt Phó Vương.

Sau câu chuyện xã giao, Phó Vương đưa tên vài món ăn người đặc ý cho Tề Tướng, rồi nói: «Ta với Ngu Vương tuy lúc nào cũng đoàn kết... như hai cô đào hát. Tuy nhiên món ăn không thể dùng chung, kẻ thích phao câu, người ưa ngẫu pin. Vậy Tề Tướng nhớ dùm»

Sau Phó Vương, đến Quái Nhân Tật Chúng cũng cho người với Tề Tướng đến nhờ chọn những món riêng. Rút cuộc trong thực đơn mới chẳng có món nào của dân Ngu cả.

Có kẻ thất phu thấy vậy, tức giận đón giường Tề Tướng, vút vào giỗ một gói kín, miệng nói: «Miệng nhà sang phải ăn cái này này». Tề Tướng mở gói ra xem, tức thời đưa tay bịt mũi, rồi trợn mắt nhìn theo hướng tên thất phu đang chạy, miệng hô đám tùy tùng: «Bắt lấy nó... Bắt lấy nó...»

Trần Tề Tướng lại...

«đi chợ»

NGU VƯƠNG MUA «NGŨ NGUYỆT TRÓC TỶ»

Nước Ngu có tòa nhà giống cái chuông chim, bon lưu manh đi điếm thường lui tới chỗ đem mà bỏ nhau ra mà bóc. Mùi xú ối không ngọt xông lên, nên người nước Ngu gọi chỗ tụ tập đó là Quốc Hủi.

Bọn Hủi này làm cho dân Ngu buồn lòng bao nhiêu, thì trái lại càng làm cho Ngu Vương đẹp dạ bấy nhiêu. Nhất nhất món gì Ngu Vương muốn mua, bọn Hủi này đều sẵn sàng bán với giá một chuyến ra ngoại quốc, hay vài chục vạn.

Nhằm tháng Hạ, Cầu niên, hoa cứt lộn nở rục quanh Tòa Nhà Quốc Hủi, Ngu Vương cần món «Ngũ Nguyệt Tróc Tỳ», bèn mật sai Quan Thượng Thư Cao Hơn Tướng đến bến xe đò gặp Bất Lương Đàng Trưởng để ước giá. Gặp lúc người Bất Lương đang vén xuân già quay «ma ni ven» cho bà Bửu Hiệp, Quan Thượng Thư Phủ Đi Lại bèn đánh đòn tâm lý: «Nếu đại nhân giúp cho Thánh Thượng toại ý, Người thề nào cũng cho đại nhân sang xứ Sâm Cao Ly dựng trui lại cái ma-ni-ven đã quá cũ, quá mòn».

Người Bất Lương cười to: «Ta thì thề nào cũng xong, nhưng còn các bạn đồng toa lét với ta, chúng tôi lập dư lắm. Chắc Thánh Thượng phải trả với giá cao mới mua được món Ngũ Nguyệt Tróc Tỳ».

Quan Thượng Thư phủ Đi Lại mỗi chuyến công tác đều mang theo một túi bạc, nên rất sẵn, bèn cùng người Bất Lương leo vào trong xe mở ra đếm và đặt cọc cho 67 tên Hủi. Người Bất Lương thấy Đức Thánh Trần thì cảm động chớp chớp mắt rồi đưa lên miệng hôn lấy hôn để. Quan Thượng Thư Phủ Đi Lại nhìn người Bất Lương, hé miệng cười toẹt một cái rồi đi thẳng.

Ít ngày sau chuyện mua bán món «Ngũ Nguyệt Tróc Tỳ» được công khai diễn ra tại tòa nhà Quốc Hủi. Phe chịu bán để lấy bạc và phe không chịu bán để lấy phiếu năm con Heo tới, chứ rủa nhau thậm tệ. Những danh từ của bọn ma cô, nhà thờ, những ngôn vô của phường cướp giật, những trứng thối, nước đá được đổ tưới lên chiếc huy hiệu.

Nhưng rồi chuyện mua bán cũng êm với kết quả 67 tên Hủi thuận. Số chống cho rằng cứ trị đã nhờ tên, nên cũng vui vẻ xoa tay phủi dít về An Quang Tự... lạy Phật.

Trong khi đó nơi Độc Lầu Ngu Vương cùng Quái Nhân Tật Chúng (chuyên bán đồ khí giá và nuôi Ma Xó) nhìn về hướng tòa nhà Quốc Hủi, rồi bùm ể mà cười.

Có kẻ sĩ nghe tiếng cười nhưc óc, nghĩ giận 67 tên Hủi, bèn lấy «cạc bốt» làm khuôn đúc 67 pho tượng nhỏ, mỗi tượng để một tên, rồi đem tặng cho các nữ can phạm tại vài trung tâm cải huấn, dùng làm đồ... hộ lý.

KỸ THƯƠNG NGÂN HÀNG

CÔNG TY NẶC DANH

VỐN 250.000.000đ GÓP ĐỦ

Trụ sở: 422, Trần Hưng Đạo — SAIGON
(Góc Nguyễn Biểu) — Trần Hưng Đạo Điện thoại số: 98.495 - 98.496 ; QS: 60.078 - 61.421

Điện tín: INCOMBANK

- Nhận và trả mọi số tiền ký thác
- Cho vay dưới mọi hình thức
- Mở tín dụng khoản xuất nhập cảng
- Chuyển ngân
- Mở Trương Mục Tiết Kiệm

Tiếp đón nồng hậu, phục vụ mau lẹ và kín đáo

ĐỀ CHƠI ĐỀ CHOC

L.T.S. Tuần vừa qua, toán Hào Hoa bay sang Hội chợ OSAKA dự «Ngày Việt Nam», rồi không hiểu vui cái gì bên đó mà quên cả về nước dự tiếp ĐỒ CHƠI ĐỀ CHOC. Ban tổ chức đành phải đem Toán khác vào thay. Toán này ghi tên đã lâu, nhưng hôm nay mới đến lượt, đó là Toán «Lên Mau»! Vậy là các đầu thủ bữa nay gồm:

- Toán Ngổ Ngẩn
- Toán Gia Nhân
- Toán Chiêu Tướng
- Toán Lên Mau

LỆNH BÀ KỶ XÍC

HỎI.— Tại sao Lệnh Bà lại đi ký tới hai cái xéc mậu dậu xin để đến nỗi phải vác chiếu ra tòa vậy?

NGỔ NGẨN.— Tại Lệnh Bà nghèo quá, mà Lệnh Ông lại thanh liêm không hề biết dớp là gì. Cho nên mới hết cả xin ở trong «công».

GIA NHÂN.— Bọn chúng ghen tị với địa vị của Lệnh Ông Bà, nên chúng tìm cách bôi lọ vậy chứ làm gì có chuyện xéc mậu dậu xin.

CHIẾU TƯỚNG.— Dởn hoài. Không có, mà các nạn nhân của Lệnh Bà lại phải mượn tới các ông thầy cãi Chức — Tuyên để ăn thua đủ. Tại Lệnh Bà tham thì thâm!

LÊN MAU.— Vụ này lẽ ra nên đóng cửa dạy nhau mới phải, khai ra tùm lum ích lợi gì đâu?

BAN GIÁM KHẢO.— Chiếu Tướng và Lên Mau trả lời lạc đề. Ngổ Ngẩn và Gia Nhân chưa dám nhìn thẳng vào sự thật, câu trả lời đúng là: như một Lệnh Bà đã nói, tại Lệnh Ông không biết dạy Lệnh Bà.

FERNANDO VÀ ẸN TRẮNG

HỎI.— Mẹ sừ Fernando Héo tuyên bố, luôn luôn phạm các điều răn 6 và 9 (không được 35, không được cạm sùng sùng người ta) nhưng nhất định không «có gì» với em Ẹn Trắng. Điều này có thể tin được chăng?

NỮ ĐUA NỮ THẬT

□ BÉO MỠ

CHỮ «TRINH» RÁCH NÁT RA RỒI CÒN ĐAU!

Cái Bang Hồ Hữu Tường mới đi Tây về. Như vậy là năm nào Mít Hồ cũng đi Tây. Cũng may không có đi Tây hẳn mà lần nào cũng có tìm đường về về lãnh lương. Lần trước, Mít Hồ ở bên Tây mí lì Đầm. Ở miết đến gần một niên. Ông già Bất Lương, văn thư đi văn thư về, gọi mãi, nhưng Mít Hồ cứ phờ phờ như không. Lại còn hoành hoạc đủ điều bắt phải gửi lương sang cho Hồ tiêu.

Không phải tiêu về việc nước mà tiêu về việc Đầm.

Chuyến đi lần trước, Mít Hồ cũng đã vay số được của nhà bằng Phát triển phân bón một triệu bạc, nài có rằng dùng để nuôi gà.

Té ra là đã dùng để nuôi gà mái Tây.

Cái lần đi Tây thứ hai này, nhiều người ngỡ rằng Mít Hồ sẽ đi Tây luôn. Nhưng nếu đi Tây luôn thì lấy ai lãnh lương cho. Bởi thế, Hồ lại hồi loan sau khi đã gả cả Tiểu Kiều lẫn Đại Kiều cho hai anh Phú Lãng Sa.

Trở về nước lần này, Mít Hồ đã mang theo một bí kíp Huê binh. Tuy nhiên bí kíp này vườn hầy còn được giữ kín. Nó sẽ được tung ra vào phút chót. Nghĩa là khi nào đất nước nín khe không còn tiếng súng, hết những vụ khủng bố phá hoại, hết cái cảnh chém giết, giam, cầm, đánh đập, lúc bí giờ Mít Hồ mới tà tà giờ bí kíp ra và tuyên bố ầm lên rằng: «Huê binh đây rồi!»

Tuyên bố như thế mới là chắc nịch, còn cứ nói vu vu, nay sắp có huê binh, mai sắp có huê binh, rồi cánh cửa huê binh đã rộng mở thì chỉ là những sự nhầm mắt nói mò, dèch ra làm sao cả.

NGỔ NGẨN.— Tin được chứ! Sừ Fernando là người đang hoàng mà, ông ta với tụi tôi là chỗ thâm tình, chúng tôi đâu có lạ gì nhau.

GIA NHÂN.— Cái gì đã qua cho nó qua luôn. Bưởi mớ ra làm chi vậy nhỉ?

CHIẾU TƯỚNG.— Không thể tin được. Tin thì đồ thóc giống ra mà ăn.

LÊN MAU.— Cứ theo như kinh nghiệm bản thân thì vụ này khó tin lắm. Tuy nhiên vì thể diện quốc gia ta cũng cứ nên tin đi!

BAN GIÁM KHẢO.— Lên Mau trả lời khéo lắm: 5 điểm!

BÔI MẶT ĐÁ NHAU

HỎI.— Ông Tướng họ Lữ vừa phân nân: Quân sẽ đi về đâu khi Tướng Tá bôi mặt đá nhau? Quý vị thử đoán xem sẽ đi về đâu?

NGỔ NGẨN.— Đâu? tụi tôi đâu có thấy Tướng Tá nào bôi mặt đá nhau đâu?

GIA NHÂN.—Ồ, càng đá càng mau đi đến tự lực tự cường.

CHIẾU TƯỚNG.— Có đá nhau Tướng Tá mới sạch, Quân Đội cũng sẽ sạch luôn!

LÊN MAU.— Sạch chưa thấy đâu, nhưng đau là cái chắc. Một con ngựa đau, cả tàu không ăn cỏ, một ông tướng đau, cả Quân Đội chắc là cũng đau luôn!

BAN GIÁM KHẢO.— Chiếu Tướng nói nghe được: 5 điểm!

HAI SỰ ĐOÀN MA

HỎI.— Bữa trước, nhà báo ghi lời ông tướng Ngổ Dzu nói có 2 Sừ Đoàn ma ở Quận khu 4, mấy bữa sau, ông tướng lại cãi ông không hề tuyên bố như vậy. Vậy chứ nên tin ai: Ông Tướng hay nhà báo?

NGỔ NGẨN.— Dĩ nhiên là ông Tướng bao giờ cũng đáng tin hơn.

GIA NHÂN.— Đúng vậy! Hơn nữa nhà báo thường là nói láo ăn tiền chảnh nên tin.

CHIẾU TƯỚNG.— Xin lỗi! Ông Tướng mà không nói ra, bố bảo nhà báo cũng chẳng dám phịa ầu lời tuyên bố của ông ta. Phịa để mà ăn kẹo đồng à?

LÊN MAU.—Tuy tôi tán thành ý kiến của Ngổ

Mít Hồ ra cái điều sót thương đất nước ghê lắm.

Tuy con gái thì đem gả cho Tây, tuy mỗi năm đi Tây vài ba phứa, nhưng Mít Hồ lúc nào cũng hướng về đất nước rách nát. Cho nên khi đề cập tới tình cảnh đất nước hiện nay, Mít Hồ đã cảm khái mà ngâm toáng lên trước sảnh đường Cái Bang rằng:

«Việt Nam hỡi Việt Nam ơi!
«Chữ Trinh rách nát ra rồi còn đâu
«Chao ôi! Trăm thâm ngàn sâu
«Bao nhiêu con gái lấy Tàu lấy Tây!

THANH Y DẶM LƯỢT,

THANH LẬU DẶM LẦN!

Trong lúc Mít Hồ mượn ý của truyện Kiều để ngâm nga vung vít trước diễn đàn Cái Bang, thì Mít Ngổ Trọng Hữu, trong một cuộc họp báo của liên danh Mẹ Bồng Cu cũng đi một phát Kiều lầy để kể về tâm tình.

Mít Hiếu kể rằng: «Nay tôi là một con chiến trung thành của Chúa tuy không vào hạng nhất, nhưng cũng được bậc trung. Nhưng chỉ nửa giờ sau, con chiến ngoan của Chúa đó, tay cầm ly Uýt ki, tay khoa khoa về phía trước cười hểnh hểch thú nhân: «Tôi không giữ được điều răn số 6 và số 10 của Chúa Ki Tô».

Xin thưa hai điều răn này chính là cái sự không được «ba mươi lăm» và không được cút xé xỉ vợ người khác.

Mít Hiếu lại cũng còn thú nhận rằng, cũng may là đã không sinh ra làm thân con gái, chứ nếu không thì cũng đến như nàng Kiều (đừng có nhầm mí nàng Kiều Hạ Viện) để đi chỗ «thanh y dằm lượt, thanh lậu dằm lần.»

Nói toạc những cái xấu xa của mình ra mà không thêm úp mở dấu diếm, anh Tư Hiếu của chúng ta đã tỏ ra như có ý muốn thách thức mí lì các cử tri: «Áy, tôi như rửa đó, có bầu cho liên danh Mẹ Bồng Cu thì bầu! Bầu những người như tôi đây, cũng còn hơn là bầu cho Cái lão Mu Rùa Vàng, chuyên nâng bi nhà nước, bầu cho cái thằng Tàu Tăng, vừa bị thịt lại vừa nhà quê, bầu cho những tên ngậm hột thị, lúc nào cũng cầm như thóc. Cứ bầu cho tôi, lúc bốc đồng lên, tôi nhớ

Ngần và Gia Nhân. Chỉ có nhà báo nói láo chứ ông Tướng không bao giờ nói láo cả.

BAN GIÁM KHẢO.—Mỗi toán chỉ đứng có một chút xíu. Phải giải đáp như thế này cơ: nếu là Nhà Nước thì tin ông Tướng, nếu là dân chúng thì nghe theo nhà báo.

MINH CHÚA CỦA MẶT TRỜI

HỎI.— Quý vị có biết tại sao trong cuộc vận động tranh cử lần này, ông thụ ủy liên danh Mặt Trời lại suy tôn Cố Tổng Tông họ Ngổ là Minh Chúa không?

NGỔ NGẨN.— Đáng lẽ công việc Phục Sinh Cố Tổng Tông phải làm từ lâu hơn, bây giờ có hơi trễ, nhưng thà trễ còn hơn không.

GIA NHÂN.— Minh chúa hay không thì chưa biết nhưng biết rằng phiếu bỏ cho cố Tổng tông cũng còn đông lắm.

CHIẾU TƯỚNG.— Ủi dà! Chặng qua vì sợ liên danh Mẹ Bồng Con đoạt quyền «Cố tông tông» nên người ta phải nhào vô ăn có phiếu đấy chứ gì.

LÊN MAU.— Đây là một công việc nên làm, bằng chứng là chúng tôi đã từng làm ngấm ngấm và đã được đền đáp xứng đáng.

BAN GIÁM KHẢO: Trật hết. Đây là một cách nhắc khéo đương kim Tổng Tông có muốn thành Minh Chúa thì phải đi theo con đường của Cố Tổng Tông.

MẬT THƯ CỦA T.T. NIXON

HỎI.— Ông Phó Ác-niu có đem qua cho TT Thiệu một mật thư của ông Ních Xông. Quý vị thử đoán xem bức thư nói chuyện gì chính?

NGỔ NGẨN.— Ông Ních Xông cam kết sẽ ủng hộ Tổng Thống Thiệu đến cùng.

GIA NHÂN.— Chắc là có sự yêu cầu phá giá đồng bạc.

CHIẾU TƯỚNG.— Thế nào chả có bàn tới một cuộc cải tổ Chánh Phủ.

LÊN MAU.— Đồng ý là bức thư đề cập tới Cải tổ, nhưng lần này quân nhân sẽ phải chiếm thêm ghế.

BAN GIÁM KHẢO.— Quý vị đều chủ quan. Đây chỉ là bức thư cảm ơn, không hứa không kếm-

chế độ cũ, nhỡ cụ Ních Xông, tôi bốc thúi ầm lên là sẽ có nhiều đứ đả phát ngân».

«TÔI CHỈ NẠO TỪ CUNG THÔI

CHỮ CHƯA CÓ PHÁ THAI AI!»

Đốc Bò Nguyễn Duy Tài đã dành tới gần 30 phút để phân trần, bào chữa, biện minh và cãi chính về những tin đồn đại của những thanh mỗn thúi bả rằng, ông là vua phá thai ở nước Mít.

Ừ giờ cao đất dày ơi! Đố ný xương vô định của lũ hời nhi vô tội đã cao bằng đầu! Phải, nếu cứ cứ vào những cái mồm thúi ấy thì ít ra cũng có ngàn cái bào thai bị đi tiêu về tay ông trước khi chúng nó đập bụng mẹ chui ra.

Nhưng Đốc Bò đã lớn tiếng quả quyết rằng, hiện đang thiếu nợ rất nhiều. Cái đường đường của Đốc Bò đã xây cất bằng mồ hôi nước mắt chứ không phải bằng xương máu của các hài nhi.

Tuy vậy, Đốc Bò cũng xác nhận có nhiều bà đi phá thai ở các nơi khác, gặp nguy hiểm chạy lại nhờ ông cứu vớt. Và khi lành bệnh rồi, các bà lại đi khoe inh lên với bạn bè: «Tao trẻ kinh 5 hoặc 10 ngày đến nhờ bác sĩ Tài nạo tử cung là xong ngay».

Và Đốc Bò than:

— Chỉ có tôi là lãnh đủ!

Thế là nhờ có cái cơ hội ngàn năm một thuở, nhân cái dịp tranh cử này, ông Đốc Tài đã thanh minh thanh nga được một vấn đề phá thai.

Gớm! Nhưng mà nạo tử cung thì cũng ghê thấy mồ! Nghe mà phát ớn!

Nhưng mà nê! Cụ Đốc ơi!

Cụ đã quên không thanh minh nốt cái điều này. Thiệt ra thì điều này rất vô thường vô phạt. Chả có gây chết chóc và cũng chả làm hại đời tư thằng nào con nào. Tuy vậy cái tin đồn í nó buồn cười thể nào ấy. Chúng nó đồn rằng, cụ còn là một tay chuyên môn sửa sang sắc đẹp cho cái sinh thực khí của đàn bà. Cái nào nham nhờ thì cắt xén bớt đi cho nó đẹp mắt. Cái nào to lớn rành rành thì làm cho nó bé lại như thời còn con gái.

Thật ra thì ở bên Nhật, các đốc tờ đã mần cái trò ấy từ khuya, nhưng ở bên Ta nó được coi như một khoa mới mẻ. Có đúng thế không hí cụ Đốc. Nếu đúng thì đề tụi C.O. rêu rao cho bà con tới sửa.

CẨM CÔNG NHÂN NGOẠI QUỐC CƯỚP CƠM CHIM

TIN... ĐỘC

THIÊN KHÔI PHỤ TRÁCH

CHUYỆN LẠ, NHƯNG CÓ THẬT MỘT TRĂM PHẦN TRĂM

Chúa Giê Su lại bị con cái đóng đinh lên cây thập tự giá

ĐÔ THIỀNG.— Hội Đồng Liên Tôn Anamit vừa đưa ra một bản nháp định theo đó chúa Giê Su lại mới bị quân dữ đóng đinh trên cây thập tự giá lần nữa.

Nguyên xứ Anam sắp có 1 cuộc bầu cử, trong số 16 liên danh tranh cử có 5 liên danh tự nhận là con của chúa. Trong 5 liên danh này có liên danh Bông Hoa Thái Lài là có vẻ nặng kí hơn cả.

Liên danh Bông Thái Lài đã vận động một tờ báo Công giáo chủ liên danh sao cán chồi, và gián tiếp chủ trì luôn khối con chúa di cư. Hành động trên rõ ràng vì quyền lợi riêng mà hại cả đại cuộc. Khối con chúa sẽ nứt rạn trầm trọng.

Trong khi đó, khối con chúa Giê Su cũng không phải vừa: xé hết bích chương của liên danh Bông Thái Lài dán ở khu vực mình.

Người ta chưa thấy Tòa Tổng Giám Mục lên tiếng và có biện pháp gì về vụ này.

HỘI KHÔNG HỌC ANAMTA SẼ TỜ CHỨC

1 CUỘC ĐẤU VẬT LY KỲ GIỮA 2 Ô. TƯỚNG BỤ

PƠ LÊ LU. Theo một nguồn tin quân sự thì có một ông Tướng vừa bị một chiến hữu lâu năm «đá giò lái» rất bần. Ông tướng bị đá này rất lấy làm cay cú; Kế thù đá thì không nói làm chi, bạn bè đá thì đau lắm. Do đó, ông tướng này đã nhất định thách ông tướng

đấu... súng để rửa danh dự. Nhưng vì bọn Con Ong khuyến can hai ông không nên đấu súng, lỡ có 1 người ngum thì phí đi; chỉ nên đấu vật.

Ông Tướng này đã nghe theo lời khuyên của Con Ong thách ông chiến hữu «đá giò lái» đấu vật. Hình như ông kia đã nhận lời.

Cuộc đấu vật sẽ diễn ra ở... chợ cá Trần Quốc Tuấn, nơi mà ai đi qua cũng phải bịt mũi, và sẽ do Hội Không Học tổ chức để lấy tiền mua sách Không Tử về đọc cho thêm phần... nhân nghĩa, lễ, trí, tín.

Y. K. C. O. CHÚA LẠI BỊ ĐÓNG ĐINH

Dư luận đang bàn tán xôn xao hình như có một sự nứt rạn trầm trọng trong khối Công giáo, nhân cuộc bầu cử TV kỳ này, sự nứt rạn mang màu sắc địa phương.

Từ trước tới nay, ai cũng biết khối Công giáo là một trong những khối có kỷ luật nhất — nhất là trong các cuộc bầu cử. Đến nỗi Cha bảo «kít thơm lắm, thì con chiến cũng vàng, kít thơm lắm.»

Đối với một tập thể to lớn có kỷ luật như thế là tốt. Nhưng trong kỳ bầu cử bán phần TV năm nay, hình như kỷ luật đó đã bị phá vỡ bởi một bàn tay bí mật nào đó.

Khối Công giáo di cư đã bị một tờ báo công giáo chủ hơi nặng, nhằm đề cao và làm

của công nhân Anamta

□ Năm rồi, CN Đại Hàn chuyển ngân 160 triệu MK

□ Lỗi này do các cơ quan hữu trách Anam.

SÈ GHÈNH. Nguồn tin hành lang nhà Hát Tây vừa tiết lộ DB Nguyễn trọng Nho đã đệ nạp văn phòng một dự luật rất nặng hột đối với những kẻ đi cướp cơm chim của dân lao động Anamta.

Dự luật này mang tên là dự luật «Cấm nhập nội các công nhân đệ tam quốc tịch»

1 QUẢ NGOẠN MỤC CỦA DÂN BIỂU PHONG

Tuần trước bọn C.O đã phang DB Trần quý Phong 1 quả khá nặng, đã cho ông Phong là một thứ điều hầu giầy.

Vậy thì trách ông là một chuyện, nhưng mới đây ông Phong đã lại vừa làm được 1 quả tổ khở một ông Tỉnh Trưởng nào đó (rất ngoạn mục) đã đi hàng hai trong cuộc bầu cử Hội đồng Tỉnh và Thị xã vừa qua. Rất tiếc ông Phong đã không nêu rõ tên tuổi ông đầu tinh ngu dốt và thiếu lập trường đó.

Theo DB Phong thì quan đầu tinh này đã chèn ép các ứng cử viên chống Cộng, trong khi lại ra sức yểm trợ các ứng cử viên nguy hòa...

Chế độ Cộng Huê là một chế độ chống Cộng, nhà nước chống Cộng; Hiến Pháp này đặt trên căn bản chống Cộng. Cho tới khi «cái đó» còn tồn tại, thì nghĩa vụ chống Cộng chưa thể l... qua được.

Thế mà một quan đầu tinh mà đi yểm trợ cho một ứng cử viên nào đó đã láo khoét sai phép, huống chi lại yểm trợ cho bọn nguy hòa thân Cộng. Nếu Hành Pháp không trị anh quan đầu tinh này tức là Hành Pháp đồng lõa với hành động yểm trợ nguy hòa.

Nội dung của dự luật đại ý là công nhân những quốc gia nào mà nơi đó không có công nhân Anam là n việc, thì không được quyền vào kiếm ăn ở nước Anamta.

Và, chỉ được cho nhập cảnh một số giới hạn những chuyên viên kỹ thuật ở cấp bậc cao, tùy theo nhu cầu đặc biệt. Điều này sẽ phải thực hiện bằng một thỏa ước quốc tế.

Đây là một việc làm hơi chậm, nhưng còn hơn không. Mẹ kiếp! nhân công Anamta vốn đã rẻ nhất thế giới, mà nhà nước còn để cho công nhân ngoại quốc vào tranh ăn, thì giới công nhân Anamta còn sống thế chó nào được.

Người ta được biết hiện có lỗi 50 ngàn công nhân Đại Hàn và độ 30 công nhân Phi đã phồng tay trên việc làm của công nhân Anam. Trong năm rồi, những công nhân Đại Hàn đã chuyển ngân về nước họ 160 triệu Mỹ kim, đó là chưa kể những vụ chuyển ngân lậu.

Cái lỗi này hoàn toàn do những cơ quan trách nhiệm của Anam ta phải chịu; chẳng hạn Bộ Lao Động, Sở Di Trú ngoại kiều vv... Các anh làm ngo, các anh vô trách nhiệm và lười kiểm soát, hoặc các anh đã đớp bạc các.

Nhà nước cao cấp nên cho điều tra ngay mấy cơ quan này để xem tại sao có những ngoại nhân vào Anam bằng pát po du lịch mà lại được ở lại làm việc tại Anamta hết năm này qua năm khác.

Nếu không làm thế, tức là nhà nước có ý giết chết giới lao động Anam.

kết, mà cái khối đoàn kết nhất lại chia rẽ, thì một dấu hiệu không tốt nhỏ đất nước.

Hơn thế, bọn Con Ong còn biết là bọn xja đang muốn gạt bớt những kẻ chống cộng tích cực ra khỏi chính trường miền Nam để làm mất sự quân bình lực lượng của chính giới Anamta ngõ hầu họ có thể dễ dàng tính nước lợi cho họ.

Đành rằng đó là rất quý nhưng không lẽ quý hơn cả quyền lợi tổ quốc?

CẢM TẠ

Xin chân thành cảm tạ các thân hữu đã gửi lời chia buồn, phúng điếu, đưa tiền nhạc mẫu chúng tôi là

Cụ quả phụ **TRẦN VĂN TỊNH** đến nơi an nghỉ cuối cùng **HOÀNG ANH THIÊN KHÔI**

HỘI NGHỊ DIỄN HỒNG

Trong các cuộc phỏng vấn của báo chí với những liên danh tranh cử bán phần TV vấn đề Hội Nghị Diễn Hồng do Ấn Quang chủ trương đã được nhắc tới khá nhiều. Và mỗi liên danh đã quan niệm HNDH một cách khác nhau.

Bọn Con Ong ghi lại dưới đây ý kiến của hai luật gia khét tiếng và cũng là thụ ủy của hai liên danh có màu sắc chính trị và tôn giáo khác hẳn nhau.

Ý KIẾN CỦA GS MẮN. Hội Nghị Diễn Hồng do GHPGVNTN (?) chủ trương không có gì là vi hiến. Nếu nói vi hiến, thì chính nhà nước đã vi hiến trước. Và lại người ta làm công khai chứ có dấm dúi đầu mà vi hiến. HNDH rất tốt.

Ý KIẾN CỦA LS HUYỀN Không thể nói tới HNDH được. Ai có tư cách triệu tập làm việc đó là vi phạm toàn bộ Hiến pháp. Nếu ai chấp nhận cái hội nghị đó thì đứng ra tranh cử nữa. Giáo sư Mầu nói thế là sai lạc. Chỉ cần có ý nghĩ triệu tập 1 HNDH đã là không được rồi. Vì như thế tức là gián tiếp muốn xóa bỏ chế độ này.

Hai ông Mầu và Huyền đều là luật gia cõ gộc, mà mỗi ông quan niệm các điều của Hiến pháp một cách «lộn mề» như thế, thì đủ hiểu chính trị là cái mớ khô gì rồi. Chính trị là... cạo đầu đúng lúc.

CÁC BÀ LỚN VẬN ĐỒNG BÀ NGHỊ GIẢI

«TREO CHIM» NGHỊ SĨ BUI VĂN GIẢI

SAIGON.— Thấy Hội Phấn Cờ Hoa đang xốc động phong trào «treo chim» các đảng ông chống một tuần lễ để đòi hòa bình. Hội phấn Giao Chỉ đang đòi «Quyền Sống» cũng đã bàn riêng với nhau để áp dụng chiến thuật đó. Riêng các bà lớn từng bị ông Nghị Giải kéo giải rút các bà tổ hết nước là chính các bà đã xúi dục chõng tham những đã họp nhau cử người đi vận động riêng với bà Bùi Văn Giải để bà Giải «treo chim» ông Giải một năm để phạt cái tội đã dám kéo giải rút các bà. Nếu không được kết quả, các bà sẽ dùng biện pháp mạnh là mượn người biến Nghị sĩ Giải thành một «hoạn nghị». Còn nếu bà Giải theo lời khuyên, các bà sẽ cử người luân phiên năm sát bên bà Giải để ngăn chặn.

Thiên hạ đồn ông Giải không kém Lao Ái, có thể làm trực quay bánh xe lỏ, nếu bà nào canh giữ bà Giải kém «lý trí» dám bị thay thế bà Giải lắm đó.

BỘ AI CÙNG THUI HẾT, CHỈ CÓ MÌNH MÌNH THƠM!

Kép hát Phi Luật Tân Ngô Trọng Hiếu vừa mới từ trong miền chui ra đã đi ngay những đường quyền sấm sét. Thoạt đầu thì chế "sức mảy mà chế độ này so sánh được mí chế độ cũ của cụ Ngô!" Rồi thì cả tiếng lại dài hơi chửi bới um xùm!

Chửi rằng:

— Kể từ sau 1-11-63 đã có nhiều cái thú diễn ra trên đất nước này: sự việc thú, người thú, đáng chửi.

Fernandez lại chê luôn cả Tổng Thống cũng thú nốt. Biểu rằng tiền bạc Việt Nam bị đem ra ngoại quốc như nước chảy thê mà bao nhiêu năm sau mới phát giác ra được có bốn va li bạc.

Dầu sao thì chế độ này cũng còn có nhiều cái thơm tho như mũi mít để xứng đáng bốc thơm mà không bị ngược cái lỗ mòm. Dân chúng tuy bị kiềm ước làm cho đói rách nhưng tiền nông vườn còn kiếm ra được, chưa có ai đến nỗi chết đói. SV HS xuống đường tùm lum tà la, hợp báo công kích nhà nước một cách công khai cũng chỉ bị đàn chào sơ sơ rồi ai nấy lại ra về thông thả một cách thơ thới hân hoan. Có anh nào bị hốt về bót, hoặc bị đi tù thì rồi cũng được thả hết. Ngoài ra báo chí lại được tự do chửi đồng. Cứ chửi loạn lên rồi muốn tới đâu thì tới. Tịch thu hay ra tòa là cùng.

Phỏng thử rằng dưới chế độ Cù lần có được hưởng những thứ tự do như rứa không? Hay là mới động tới lòng chân một thứ Cù lần như Fernandez Hiếu cũng đủ rũ rĩ rồi, chứ đừng nói là chế Tổng Thống thú nữa.

Ấy đó, bốc thơm Nhà nước quá xá rồi đi nhá. Vậy thì đừng có tịch thu báo C.O. hay lôi cổ chỉ sĩ Minh Võ ra tòa nữa.

Mỗi tháng cứ trung bình 20 ngày vác chiếu ra hầu trước Ba tòa ông nhón khổ thấy bà nội!

CHẢ CẦN PHẢI THANH MINH CÁI VỤ KHOÈO CHÂN!

Madame Butterfly Nguyễn Phúc To bị một thằng nhà báo nào đó lôi ra cái vụ khoèo chân một vị tướng có nhiều nổi gian CHUÂN. Nhưng ma đăm tinh như sáo sậu, chả thêm « thanh minh trong tiết tháng Ba». Đưa nào nói đưa ấy nghe. Hàm huyết phún nhân tiện ở kỷ! Bà cóc cần. Bà khoèo chân ông gian CHUÂN chứ bà có khoèo chân bố

đưa nài đầu mà mà nó lại động lòng. Và lại khoèo chân thì ăn cái giải rút gì.

Bạn đồng viên mí nhau thì đùa nhau sơ sơ gọi là để tỏ tình giao du thân mật, có mất vốn mất lãi gì đâu, có gây ra sự chết chóc nào đâu.

Bởi thế cho nên Madame Butterfly không cần phát ngôn cái chính chi hết.

Trong khi ấy thì bà Phan Thị Nguyệt Minh tục gọi là ông Nguyễn Văn Thơ lại chu chéo lên rằng, bà không hề có ái tình lớn, ái tình bé hoặc ái tình cao thượng mí đáng nghị sĩ Đặng Văn Sung.

Nguyễn do chỉ vì cái mục Pô Tanh khi gió thổi tà đàng ở trên báo Tin Sáng.

Pô Tanh í viết rằng, có một bà Thượng thơ đẹp như thơ đã ái tình cao thượng mí đốc tờ Đặng Văn

Nó viết trời ơi đất hỡi như thế, kệ nó, giải thích, suy diễn ra mà làm chi để mua chuộc lấy phiên hà vào thân. Đáng lẽ chỉ dăm bảy thằng ma cà bông biết mà thôi, thế mà bỗng dưng chả có ai tra khảo uỳnh đăm lại đi lậy ông em ở bụi này, để rồi thanh minh ầm ỉ, khiến cho cả làng đều biết.

Trước hai sự việc ấy, Madame Butterfly xứng đáng là một phụ nữ can trường, coi đời như nợ pa, coi những thị phi ở chốn giang hồ như hạt bụi, thiết tưởng cần nên bốc thơm vậy. Còn bà Thượng Thơ đẹp như thơ cần phải dẫn thân thêm vào chốn giang hồ dăm bảy niên nữa thì mới mở mắt to ra được.

ĐỀ CHIA BUỒN MÍ TPB

Sau khi thấy tướng một giò Nguyễn Rô phóng ra nguồn tin sẽ cho từ 300 đến 500 TPB, quân phục chỉnh tề, mề đay lấp lánh đi ca bài con cá ở phố phường, một số quân nhân, người ngắm còn lạnh lặn đã gửi thư đến C.O. chia buồn hộ và nhân tiện góp thêm một vài ý kiến trong công cuộc đấu tranh của anh em TPB.

Về lương bổng— Phụ cấp cho TPB phải được chính phủ trả bằng hiện kim một cấp khoán hàng tháng bằng số tiền lương (cả phụ cấp gia đình) hàng tháng, như lúc còn nguyên vẹn tay chân đi chiến đấu. Chính phủ có dãi ngộ như vậy thì những người đang cầm súng uỳnh giặc mới không sợ bị thương và bị bỏ rơi như Pékinois mất chủ.

Về nhà ở.— Tại Đê Thành xin anh em cứ đòi cho bằng được chính phủ phải làm nhà ở Trường đua Phú Thọ chính phủ đã có dự án đem ra xa lộ từ

lâu rồi, anh em không đòi bi giờ và đòi gấp, đòi ráo riết thì mai một cái trường đua Phú Thọ cũng lợt vô tay bọn triệu phú ba Tàu đấy.

Nhất định không đi Vũng Tàu, vì anh em không phải là những đứa nhà giàu đi nghỉ mát hàng tuần, đi Week-end, ra đó để ngắm nghĩa thiên hạ bơi lội tung tăng, nhìn các cô nàng đi tắm nắng, hay uống nước mặn trừ cơm sao?

Ở các tỉnh, xin anh em cứ đòi làm nhà trong các sân vận động hiện hữu, chính phủ có phương tiện sẽ làm sân khác và chắc chắn khi chính phủ cần làm một sân vận động khác sẽ dễ hơn là anh em thương phế binh đi kiếm đất cắm dùi.

Trong lá thư ấy, mấy bố nhà banh vô danh kia lại còn ghi chú rằng: «Kính lạy Con Ông một ngàn phát, xin C.O. đăng gáp những ý kiến vô cái mục đêch nào cũng được».

Thôi xin các cha nội. Các cha lạy Trời!

Ý kiến của các cha chỉ có thể đem bốc thơm được mà thôi, nhà nước mần rảnh mà thực hiện. Đẹp Trường đua thì đồ thành lấy quỹ đầu mà chi tiêu. Cách đây gần 10 niên Trường đua đã cứng cổ hờn vác ngân sách đồ thành mỗi năm gần 30 triệu đấy.

Bi giờ số tiền này phải tăng lên gấp mấy.

thơ thần

Ngồi buồn chẳng biết làm chi,
Làm bài «Thơ Thần» để ghi sự đời
Sự đời thú lắm ai ơi..
Ai khen, xin đội, ai cười xin vâng.

Đời loạn lạc lắm thàng bá láp,
Nhờ dịp may chớ ngáp được ruidi,
Đã không biết phận thì thối,
Lại còn phét lác, chê người nọ, kia!

Như thàng nọ ba que, xô lá,
Cũng một tuồng đá cá, lẩn đưa..
Nhờ tài luôn cúi, đẩy đưa,
Nịnh bợ ông nhỏ, dối lừa ông to.

Chơi cái lối thờ lò sáu mặt,
Như anh chàng «! Ấp» nhà ta
Lo le, lì lợm, lô la..
Như thùng trống rỗng, như loa song
tàn..

Như chàng nọ dăng dăn «ziển thiết»
Dám mở mồm khinh miệt quân công!!
Sư mày... dám bảo chúng ông,
Là phường ăn hại của công, ích gì??

Đồ ngu dốt, phát.. huy tư tưởng,
Phải đâu là: Nói bướng, nói càn.
Nếu không biết nói dăng hoàng,
Câm cha miệng lại, sửa oang làm gì?

Quân, Công, sản xuất chi? muốn biết
Hãy tìm người lịch duyệt, hỏi xem..
Thương thay kiến thức lem nhem,
Éch ngồi đáy giếng, lèm bèm bán tai,

Quân sĩ chẳng luôn tay diệt cộng,
Lũ mí sao được sống huy hoàng.
Hỏi ai bảo vệ giang san?
Hỏi ai khó nhọc giữ yên cõi bờ?

Công chức, phải làm phờ tóc gáy,
Đề điều hành guồng máy quốc gia,
Mong cho yên Nước, yên Nhà,
Đồng lương chết đói, chẳng ta thán
gì!

Đâu như hạng ngu si, dốt nát,
Ăn hại Dân, lãnh bát lương đầy.
Lại còn đi đó, đi đây
Thằng kia ăn cắp, thàng này buôn..
d.ã..m!

Chúng bay lẽ phải câm miệng lại,
Cam phận hèn ăn hại của Dân,
Nhiệm kỳ còn lại cũng gần..
Những thàng «nô lệ», hại dân, mặt dày!

Hè 70
Nguyễn hồ Thủy
Công chức

(Tiếp theo)

Hai cánh mũi Tận Trung nở ra to gần bằng trái cam Thiệu. Được người ta nâng bả, dù sao nó cũng khoái tí, thứ nhất cái bả của nó lại đang tức anh ách gây ra bởi một sự tằm tức về sinh lý.

Nhưng mà rồi nó lại hình mộng sử Mu-Tông bằng một đôi mắt đầy những sự nghi ngờ. Và nó ánh rất nhiều dấu hỏi liên miên vào cái đầu hói gần như mộng Thâm Thúy Hằng của đảng bạn vàng Mu-Tông: «Hà! Cái thằng này tại sao nó lại rào đón ghê quá vậy? Nó muốn cái chi? Hiện bị giờ Đảng Ta đang có sự lực đực. Phe nó chủi bỏ phe kia! Đảng Ta đang có cái khuyh hướng chia đôi, và chưa biết chừng sẽ chia ba. Cần phải có một lực lượng thứ ba cho nó ra cái điều công bằng xã hội. Nước nhà đã có tới hai viện Hóa Đạo, và viện nào cũng tự xưng là thứ giáo ngay để chửi Viện kia là giáo gian. Đối mí các Thầy thì Thầy nào mình cũng ô-kê hết. Nam mô A di Đà But! Xin các Thầy chứng dấm cho tấm lòng thành của con, chứ chưa bao giờ con dấm rủa xa mấy Thầy hết. Và các Cha cũng rủa. Cha Hoàng Quỳnh cũng như cha Nguyễn Quang Lâm, hoặc cha Huỳnh hay cha Mai. Ngày rằm mong một nào con cũng đi lễ chùa và tháng nào con cũng xin mấy Cha làm lễ Mi Sa cho con. Vậy thì với cái sự chia hai của Đảng Ta cũng vậy. Mình xin đứng giữa. Nói cho đúng ra là mình phải đứng ở giữa. Không khéo cái thằng Mu Tông này nó đến lôi kéo mình về phe của nó đấy. Và tất nhiên nó sẽ mở một cuộc lạc quyền rất thân ái như sau này. Được. Đề ta liệu.»

Bởi nghĩ như thế, cho nên nó mới ném một cái nhìn soi mói về phía mộng sử Mu Tông mà rằng:

— Té ra là đàn anh bữa nay tới đây chỉ có mục đích là thăm dĩa đàn em này thôi đấy? Làm một ly gì chẳng?

Mu Tông xoa tay lia lia:

— Khỏi! Moa vừa mới uống rồi. Hãy còn chênh choáng đây. Moa có câu chuyện này muốn trình bày mí toa.

— Chuyện chi vậy?

— Một vấn đề có liên quan đến Đảng Ta.

Tận Trung bàng hoàng cả người và nhắc lại câu nói của lão Mu-Tông để hỏi lại xem có đúng không? Xem cái đôi tai béc giê của mình có thính không?

— Một vấn đề có liên quan tới Đảng Ta?

Bởi vì Đảng Ta bị giờ đang có nhiều sự lực đực. Tình hình chưa ngã ngũ ra sao cả. Lãnh tụ nào sẽ thắng, nó cũng chưa thể biết rõ. Làm sao có thể tiên đoán được thời cuộc trong cái tình trạng rầm rối mịt mù này? Do đó mà nó rét. Nó sợ cái sự không phải đầu thì phải tai. Nó rất ngán cái chuyện «trâu bò húc nhau ruồi muỗi đi ô-tô-burong».

Các đàn anh uỳnh nhau, chửi nhau, xin tí huyết của nhau thì kẻ bỏ các đàn anh, dùng có kéo em vô. Em chỉ xin giữ một vai trò hết sức khiêm tốn là làm một kẻ bàng quan, khi nào có một phe ngã gục, lúc đó em mới nhào vô để ủng hộ phe chiến thắng. Chứ còn bị giờ, các đàn anh hãy còn bắt phân thắng bại, người này tằm lạng, kẻ kia nửa cân, chưa có thắng nào con nào đi tí hay bị xin tí huyết. Vậy thì em biết ủng hộ ai? Ngộ nhớ ra, mà tăng hàm chó xôm, em lại đi ủng hộ cái thằng yếu, mai một thằng khoẻ nó lên, bộ em lại phải đi lay lực sút trán ra sao? Hồng có được! Em cóc có đại như thế.

Trước sự trầm ngâm của Tận Trung, lão Mu Tông lại tiếp lời:

— Không những có liên quan tới Đảng Ta mà nó còn quyết định sự tồn vong của Đảng Ta nữa.

Tận Trung lừng khừng nói:

— Đảng Ta! Đảng rành như thế, nhưng xin đại huynh cũng cần phải nói rõ cho tiểu đệ biết là cái Đảng Ta ở đây thuộc phe nào? Thú thật mí

huynh rành, tiểu đệ không muốn xía vô những chuyện thị phi ở chốn giang hồ để rồi chước lấy những sự oán thù. Trừ bọn Cộng sản khốn lỵn ra ai cũng đều có thể là bạn tốt của mình hết.

Lão Mu-Tông giờ tay gãi cái đầu hói ra cái điều dăm chiêu. Rồi lão tiếp tục phát ngôn:

— Chúng ta hãy gạt ra ngoài cái vấn đề tranh chấp nội bộ. Đảng Ta là trên hết. Sự tranh chấp dù sao cũng chỉ là một sự kiện nhất thời, chứ đâu có phải là lâu dài chi cho cam. Có tranh chấp thì mới có tiến bộ. Nếu không tranh chấp mà chỉ toàn có một sự nâng bả, lãnh tụ nào cũng sáng suốt ra rít, cũng đều là những cái sự Bắc đầu bội tình, sáng rực cả một nền trời thì còn ra cái con mẹ gì nữa!

Tận Trung bắt đầu cảm thấy đầu rức như búa bổ. Nói lai rai từ nãy đến giờ mà câu chuyện vườn chưa ra đầu vào đầu cả. Nó chả làm sao có thể hiểu nổi lão Mu-Tông muốn kí gì? Muốn nó tham dự vào một công việc gì? Hoặc giả là muốn nó ủng hộ một tí tiền cơm để đóng góp vào Quỹ Đảng Ta? Nếu cần phải có sự đóng góp hay ủng hộ bằng cái lỗ mồm thì nó sẵn sàng ủng hộ luôn cả hai phe cho tiện việc chính phủ. Như thế sau này phe nào thắng nó cũng có đường hết chọi. Không còn lo gì đến việc trả thù,

Bởi thế nó nhìn lão Mu Tông, nói:

— Vậy thì bị giờ đại ca muốn sai biểu tiểu đệ điều chi?

● XÌ CA RÔ

Mu Tông khẽ nhún vai đáp:

— Tôi chỉ muốn xin hỏi đồng chí một điều này, và xin đồng chí hãy nên phát biểu một cách thành thực. Có, đồng chí biểu rằng: có, còn nếu không thì đồng chí cứ nói rằng: không.

Trước vẻ trịnh trọng của lão Mu Tông, anh chàng Tận Trung bỗng phát hoảng hồn. Trống ngực nó đập thùm thụp. Từ lâu rồi nó vườn có thành kiến cho rằng, cái danh từ đồng chí ấy chỉ là một thứ ngôn ngữ riêng biệt của lũ người sống ở trong rừng rú. Dân thị thành, dẫu có ở trong đảng phái đi chẳng nữa, cũng ít khi đem ra xài. Vì thế nó dăm ra ngài ngài. Nhưng không nhẽ lại ngồi nín khe. Nó đành đáp liêu:

— Thành thực thì lúc đếch nào mà tôi lại không thành thực. Đại huynh thử nghĩ coi, tôi đối xử mí anh em của Đảng Ta lúc nào cũng như bát nước đầy. Ông đốc tờ Tuyên rồi anh bạn Ngô Trọng Hiếu của chúng ta, cái thuở mà nhà Ngô đi doong đều đi tí hết. Chính một mình tôi đã đứng ra chạy chọt cho họ. Tôi không phải là thứ người phát mại bạn hữu. Tôi cũng chẳng bao giờ phản bội Đảng suốt trong cái thời kỳ mà Đảng nằm ở trong tay cái quyền hành «Đi Đảng trị quốc».

Nhưng câu nói ấy, Tận Trung phát ngôn một cách tron chu, không có hề ngượng mồm. Bởi vì nó đã nói thật. Không có dối trá một ly ông cụ nào cả.

Thực ra cũng cóc phải là nó có lòng tốt mí các bố trẻ Ngô Trọng Hiếu và đốc tờ Trần Kim Tuyên. Mà nó, nhờ cái linh cảm thần thánh nào đó đã tiên đoán được rằng, cái ngày hôm nay đốc tờ Tuyên và Fernandez Ngô Trọng Hiếu đi vô cõi nhà

pha, nhưng cái ngày mai mới đấy, hai mộng sử toong ấy có thể tái xuất giang hồ như bốn. Họ là những thứ Nhậm Ngã Hành bị nhốt dưới cái hàm cạm ở đáy Tây Hồ, họ là những thứ Lệnh Hồ Xung bị giam cầm ở mồm Sám Hối. Và một ngày đẹp trời nào đấy, họ sẽ vùng dậy như con sư tử sau một giấc ngủ dài mê mết,

Và bị giờ thì hai năm rở mười rảnh, một số lớn những nhân vật của chế độ cũ đã hiện ngang bước ra cái sân khấu chính trị.

Ngô Trọng Hiếu đã tung ra những nhát búa đầu tiên sau bảy năm trời nín khe như cá chép.

Fernandez Hiếu đã ném một cái nhìn ma-cà-rốt vào chế độ hiện tại rồi phê phán rằng:

— Kể từ sau 1-11-63 đến nay, có nhiều người thúí, việc thúí, đáng chửi! Cái người thúí đầu tiên chính là ông Phan Huy Quát. Và cái thúí thứ nhất của ông Quát là trao trách nhiệm và quyền hành cho các tướng lãnh thay vì phải cố gắng cải tạo đất nước. Cái thúí thứ nhì đáng kể là ai đời cai trị nước suốt 6 năm trời lại để tiền Việt lọt ra ngoài quốc như nước mà không biết, đến năm nay mới khám phá ra được vụ buôn lậu tiền bạc sang Hongkong.

Cho nên chủ trương của Tận Trung là: «Em xin các anh hai chữ bằng yên! Sáng danh Chúa trên chín tầng trời và bằng an cho người dưới thế. Em không thích gây thù chuốc oán mí ai hết. Đề cho em sống, hưởng thụ được tí nào hay tí ấy. Muốn chề em là phường giá áo túi cơm hay đồ bị thịt, sống chật đất, chết thì xác thịt cũng tuôn ra những chất độc làm hại cỏ cây, em cũng đếch có ngán. Vì ngoài cái sự hưởng thụ, em còn được nhìn thấy biết bao là tang thương biến đổi. Mỗi lần xảy ra cái sự tang thương là mỗi lần lại có những cái vụ lên voi xuống chó, và như thế lại khiến cho em phải vô đui cười bành bạch. Xin phép các anh, cho em đứng ngoài ăn có để làm một chứng nhân của lịch sử. Em chỉ cầu xin có thể mà thôi!»

Còn về sự không phản bội Đảng, Tận Trung cũng đã phát ngôn một cách rất trung thực.

Suốt trong thời kỳ thịnh trị của Đảng, nó trung thành rất mực. Cho tới khi Đảng đi doong, và hai lãnh tụ đi về nước thiên đàng, nó mới lại phải mò mẫm đi tìm minh chủ mới.

Tới lúc minh chủ mới lên trị vì được dăm bảy tháng bị a-la-de sau một cuộc chính lý, nó lại lớp ngớp thờ một ông khác. Và cái ông khác này ngồi chưa nóng chỗ lại bị hất cẳng. Thế là nó lại bắt buộc phải tung hô vạn tuế một ông mới nữa.

Cuộc đời của nó cứ như vậy mà tuần tự nhi tiền. Không có hề vấp vấp. Thiên hạ đi tí tia lia, chỉ có riêng nó vườn bằng chân như vại. Không có một ai dám đụng vô cái lông chân của nó.

Thế mà bị giờ, trước sự đề nghị ẩn ở thịt bô viên của lão Mu Tông, nó lại lấy làm một sự khó nghĩ vô tả.

Nó trầm ngâm nhìn Mu Tông như đề chờ đợi một sự phản ứng.

Bị giờ thì lão Mu Tông mới bắt đầu nói toạc móng heo ra chứ không còn úp úp mờ mờ nữa. Lão lấy tay xoa xoa vào cái «đít của cô Thâm Thúy Hằng» (tức là cái trán hói. Tính Xì Ca Rô hay chọc què, vậy xin Mít Nguyễn Xuân Oánh và cô Thâm Thúy Hằng đừng có giận em, tội nghiệp em lắm đa!) và nói một cách chậm rãi:

— Vâng, như tôi vừa nói, cái vấn đề mà tôi sắp đưa ra đây không những có liên quan tới Đảng Ta mà nó còn quyết định sự tồn vong của Đảng Ta nữa. Ấy là sự Đảng Ta ra tranh cử. Chúng ta phải phục hồi danh dự cho người quá cố. Chúng ta phải chứng minh cho quốc dân đồng bào biết rằng, Đảng Ta không phải là Đảng cù lần mà gồm toàn những phần tử tinh hoa của đất nước, trí dũng có thừa, hiện ngang ra rít. Vậy thì trước cái sự dẫn thân vì nước, vì Đảng của anh em chúng tôi, xin đồng chí sẵn sàng giúp đỡ anh em chúng tôi một tay. Đồng chí hãy đứng vào liên danh của chúng tôi.

(còn nữa)

Bột giặt NET

Tốt siêu đẳng — Đã được tín nhiệm khắp nơi
Vì đúng tiêu chuẩn quốc gia VNS.046-1969

VIỆT NAM TÂN HÓA PHẨM CTY

Văn phòng 38, Nguyễn Trãi — Saigon ĐT 38.247
Nhà máy khu kỹ nghệ Biên Hòa

MAXIM'S

Với chương trình
«Tình yêu say đắm»

— 15 tiết mục mới lạ và dàn kịch động nhạc lừng danh nhất.

— Gần 100 nghệ sĩ tài ba, tươi như hoa đẹp như mộng sẽ dệt thảm chương trình Tình Yêu của MAXIM'S — hòa trong những trận bão cười và những màn xiếc đặc sắc của 4 kỳ tài: Mặc Can, Ngọc Phú, Phi Hoàn, Khả Năng.

MAXIM'S CHƯƠNG TRÌNH TÌNH YÊU — MAXIM'S CHƯƠNG TRÌNH TÌNH YÊU

NÓI LÃO

mã chơi

• GÃ THÂM

PHẦN NÀO THỜI CHỮ EM

Tin xe cán chó cho biết nhà đại nghệ sĩ cải lương, Giao Chỉ hiện nay, tức cậu Hùng Cường — nên nhớ anh này chỉ trùng tên với Dương Hùng Cường tài tử Xi-La-Ma kiêm Đê Húc Càn của bốn báo — trong lúc đi với đoàn cải lương đến hát ở Phan Rang, đã để cho khẩu súng lục của cậu ta nổ một phát trúng chỗ để ngồi của một em ba la xinh trong đoàn. Cái nhà cậu HC này tuy là kép hát nhưng ở tuổi quân dịch, bị động viên có bận quần áo lính đang hoang nhưng thay vì phải đi tiền đồn, đi Kam bu Chia, vào rừng U Minh như cả trăm ngàn thanh niên cùng tuổi khác, vẫn ung dung xuất hiện đều đều trên các sân khấu cải lương. Chẳng hiểu anh bình nhì H.C. này phục vụ quân ngũ vào những giờ giấc nào,

Không những chỉ ở lính mà vẫn phây phây ở nhà, đi lưu diễn khắp các tỉnh mà thôi, anh kép này còn có cả súng lục Smith Wesson 5 viên nòng tự đảng hoàng. Đi lính như thế thật là Vua Thiên Hạ. Nhưng so với cả trăm ngàn binh sĩ quân dịch hiện nay chẳng may không phải là kép cải lương đang khổ sở dầm mưa, dãi nắng bắn nhau với VC, cả năm không được về phép thăm gia đình, sự chênh lệch đó quả là một bất công lớn. CO chưa ghét bất công nên đề nghị với quý vị có thẩm quyền một biện pháp như vậy.

1. — Nếu vì những lý do nào đó bất khả kháng, quý vị không thể thi hành được chế độ quân dịch với những anh kép cải lương cỡ bự như Hùng Cường, Thanh Tú, Thành Được v.v.,... Xin quý vị cho các anh được đặc biệt miễn dịch, cho mấy ảnh được đặc quyền không phải đi lính tuy chứng thật đầy đủ cũng vẫn không chứng bằng cái cảnh mấy ảnh cũng nhập ngũ cũng đi lính, cũng thi hành bổn phận quân dịch như bất cứ ai mà vẫn cứ phây phây phơi phới ca hát đều đều như không hề biết đến chuyện lính tráng là gì. Để những anh Kép bự quân phục ra vào soàn soạch những hậu trường rạp hát, là làm giảm giá quân đội và gây tủi nhục cho các thanh niên chẳng may không chịu học ca 6 câu cho mùi.

2. — Còn như mấy anh Kép hát nhỏ cũng phải đi lính như cả và thiên hạ, thì quý vị nên bắt mấy ảnh nghĩ hát để phục vụ quân ngũ đảng hoàng. Đây như ca sĩ Elvis Presley của nước đàn anh chúng ta là nước Cờ Hoa. Vì Đại khi phải nhập ngũ, cũng còn phải rời bỏ những lâu đài vàng son của ảnh để sang trấn đóng tận xứ Tây Đức xa xôi. Chúng ta đang bành diện bước đầu theo chân người đàn anh Cờ Hoa trên đường tiến bộ qua mặt bọn Cộng Sản cũ lẫn, chúng ta há chẳng thể bắt chước được đàn anh trong muôn một hay sao ??

HÃY CÒN CHƯA ĐỦ

Cách đây trên dưới một tháng, cũng trên trang CO này, Gã Thâm đã lên tiếng báo động và cứu nguy về tình quái xế vô xế của dân nghèo trong các thành phố cũng trình bày sự thâm vô lý của những lời nhắn tin luật Giang Hồ của các nạn nhân bị mất xe tuần này quý vị Cảnh sát đã đáp ứng bằng một thông cáo.

Thông cáo này nói lên rất nhiều điều, nào là xác nhận hiện nay quả thực có nạn mất xế trầm trọng, nào là khuyên đồng bào nên giữ xe cẩn thận hơn, thông cáo cũng khuyên cáo các đồng bào không nên đăng báo năn nỉ bọn ăn cắp mỗi khi bị mất xe... vv... Tuy nhiên, GT vẫn thấy chưa thỏa mãn.

Bọn ăn cắp sờ đi làm ăn được là vì chúng không bị bắt, hoặc chúng chỉ bị bắt rất ít. Vì chúng tinh ma, quí quá hay vì sao? Chỉ có Trời biết và may ra, ông cảnh sát biết. Dân chúng không biết, Dân chúng chỉ biết họ đau đớn khi bị mất xe. Hiện giờ thì khỏi cần phải ai khuyên nên giữ xe cẩn thận, đồng bào cũng đã

giữ xe kỹ hơn giữ mà tồ-Nhưng tỷ dụ như có người nào lơ là trong việc gìn giữ xe, đó cũng là vì họ tin tưởng ở cảnh sát cho nên nếu trong bản thông cáo nói trên đây, quý vị cảnh sát sau khi khuyên nhủ dân nên giữ xe kỹ hơn đừng đăng báo luật giang hồ, có thêm điều khoản quyết định đền xé cho đồng bào bị mất xế...GT mới thấy bản Thông cáo đó đầy đủ và đáng để cho dân chúng đễ ý đọc.

MA LY, VU KHỔNG

Nhiều ông Nghị Sĩ, Dân Biểu vẫn lên tiếng than phiền bị báo chí bôi lọ, vu cáo nhằm mục đích giảm uy tín của họ. Nhiều ông khác phần nộ vì bị báo chí kết tội ngửa tay nhận tiền của hành pháp, tức của chánh phủ.

Nhưng rồi bà Nguyễn Phước Đại — một nữ Thượng Nghị Sĩ chẳng may rút phải cái lá đa đen như mồm chó 3 niên nay hi hục ra tái tranh cử đề trở về ngôi 6 niên nữa, trong cuộc tuyên truyền tranh cử, đã phoong phoong tuyên bố: «Hành pháp dùng tiền mua sự đồng ý của nghị sĩ, dân biểu»

Nhà báo hoặc bất cứ người nào khác không phải là nghị sĩ tổ nghị sĩ ăn tiền nham nhở, nhân dân còn có thể nửa tin, nửa ngờ. Nhưng lời tố cáo lại phát xuất từ miệng một nghị sĩ, thật hết đường chối cãi.

Ồ... nhục nhã ôi... khốn nạn! Lời tố cáo của Bà Đại như một gói đồ dơ, ném vào mặt bọn bản thủ, dơ dáy vẫn vô ngục tự nhận là lập pháp.

ĐỪNG NÓI THẾ !!!

Nhân nói về bà Nguyễn Phước Đại tái tranh cử kỳ này, đứng đầu I liên danh có 2 ông cựu Trưởng xếp hàng dọc ngoan ngoãn nghe lệnh, GT thấy cần quảng cáo không công cho Bà đôi câu. Nói đến bà như thế này, dù khen hay chê cũng là một trò quảng cáo. Người làm chính trị cần nhất là được thiên hạ nói đến mình, khen hay chê cũng vẫn có lợi người làm chính trị cũng như các nghệ sĩ, chỉ sợ nhất là không được thiên hạ nói năng gì tới, Chính khách mà không được ai nói tới tức là hết thời, nên về vườn.

Trong buổi nói chuyện trên Tivi tối 21-8, Bà Đại — giọng nói trầm ấm hao hao giọng nói của Bà Phùng Há — đã có vài lời nói chuyện riêng với cử tri phún, tức các Thị Mệt, Thị Him tuy tệt nhưng vẫn có quyền bỏ phiếu linh đình GT nghe thấy Bà Đại có vẻ như khuyến khích các Thị Phún nên hăng hái tiến tới hơn nữa trong xã hội, nhẩy xổ vào làm nghề nọ, nghề kia với đàn ông. GT thấy rằng cái gì chứ tình trạng thời buổi này các Thị Phún được ưu đãi trong xã hội hơn đàn ông đã là một cái gì đơng nhiên, đập vào mắt mọi người. Đúng lý ra bọn đàn ông, con trai phải ghen với đàn bà và phải kết hợp lại tranh đấu, mở bụng, tự thiêu, tuyệt giao... hợp với đàn bà để đòi quyền bình đẳng với đàn bà mới phải. Đây nhé cứ kể sơ sơ thôi ta đã thấy các Thị Phún, Thị Him, Thị Tệt, Thị Rãnh, Thị Tũn, Thị Hệt, Thị Khe, Thị Le, Thị Quạt, Thị Nhét v.v... hiện có những cái quyền to tổ bố này hơn hẳn bọn đực rựa.

— Quyền miễn dịch vĩnh viễn.

— Quyền làm nghề không vốn, hoặc làm cái nghề do mảnh vốn trời cho, tức nghề «đi khách», nói văn hoa là nghề làm được.

Được rựa đã phải nào là đi lính vất vả trăm đường, lại hoàn toàn không thể làm nghề được! Bọn đực rựa thua thiệt quá chừng... Đừng nói các Thị Mệt thua kém đàn ông, thời buổi này phải nói là bọn đàn ông còn lâu mới theo kịp các Thị Mệt.

Bằng chứng rõ rệt nhất là có 2 vị Tướng Quân đã từng chỉ huy 3 quân, ban hành hiệu lệnh, cầm sinh mệnh cả trăm ngàn binh sĩ, nay phải uốn gỏi khom lưng đội Bà Đại trên vai... bà mà còn mở miệng thúc dục các Thị Phún đòi thêm quyền hành thì bà tham quá đấy bà ạ.

nhỏ
lông
báo

□ Công Tử Hà Đông

MỘT NGƯỜI BỊ HÀM OAN

Trung tuần tháng bảy ta, Công Tử Hà Đông làm một cuộc du hành qua mấy tỉnh miền cao nguyên, nơi vẫn được gọi là «cao châu gió lạnh, mưa mùa». Đến Pleiku, nơi có Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn II, Công Tử dừng chân ngao du Biền Hồ với một người bạn. Tại đây Công Tử được nghe dân tình ca ngợi ông Trưởng Lữ Lan, người trong thời gian một năm trở lại đây bị rất nhiều tai tiếng không hay. Công Tử bèn thực hiện một cuộc điều tra và sau cùng, kết quả cho thấy là TT Lữ Lan quả thật đã bị bôi nhọ thê thảm.

Trước đây vì bị nghe quá nhiều chuyện không hay, về TT Lữ Lan, Công Tử Hà Đông vì thấy chứng tỏ, gai mắt nên đã biểu diễn vài trái đạn xạ kích ông, nay được biết rõ sự thật nên trong lòng ngậm ngùi, ân hận, khi xạ kích TT Lữ Lan, Công Tử HĐ cũng hành động vì lòng nghĩa hiệp «giữa đường thấy chuyện bất bình không tha...» nay gột rửa một phần nào danh dự cho TT Lữ Lan, Công Tử HĐ cũng làm vì lòng hào hiệp và vì trách nhiệm, lương tâm.

TT Lữ Lan đã rời khỏi chức Tư lệnh Quân Đoàn và Quân khu II, đây là lúc ông cần được minh oan hơn bao giờ hết hoặc không còn cần minh oan, giải thích nữa. TT Lữ Lan và bạn đọc CO nghĩ sao về việc làm của ông CTHĐ, xin tùy tiện. Riêng CTHĐ chỉ có thể nói được một điều: đã kích TT Lữ Lan hoặc minh oan cho TT Lữ Lan, Công Tử HĐ đều làm vì bổn phận, vì lương tâm của một người viết báo.

Trước khi đi xa hơn vào những hàm oan chấp trù của TT Lữ Lan, mời bạn đọc xem qua bức thư của một người có nhiệm vụ bài trừ tham nhũng ở các tỉnh cao nguyên. Thư này có đề cập tới bọn CON ONG:

Trước những lỗi lầm quá rõ ràng, Tổng Thống quyết định ngưng chức Trung Tá Lê chiểu ngày 8-8-1970. Nhân cuộc điều tra của Giám Sát Viện. Tổng Thống, Bộ Nội Vụ, nhiều cơ quan khác và báo chí mới biết rõ là Trung Tướng đã ra lệnh đóng cửa sông bạc trá hình tại Nha Trang. Nhiều kẻ tránh khỏi cảnh khuyh gia bại sản, nhiều người khỏi tự tử vì thua bạc, nhờ sự ngăn chặn kịp thời của Trung Tướng. Đó là một diễm son đáng ca ngợi.

Tuần báo CON ONG trong số 124 đã lên tiếng khen Trung Tướng «... Bọn CON ONG xin có lời khen Trung Tướng Lữ Lan. Ít ra phải nên hách như thế. Từ lâu nay đôi khi Ông đã bị hàm oan, Hành động trên sẽ cải chính phần nào cho Ông.

... Nếu cứ để cho quan đầu Tỉnh lộng hành hoài, có ngày ông sẽ mang tiếng lây...»

Tôi nhận thấy đôi khi kẻ thuộc hạ bán tiếng và làm giảm uy tín cấp trên. Vụ mở sông bạc trá hình ở Nha Trang là một trường hợp điển hình.

Tôi đã nhận được sự hợp tác mật thiết của Trung Tướng để thực hiện việc bài trừ tham nhũng tại Vùng 11 Chiến Thuật. Nghiên cứu các tập hồ sơ lưu trữ, tôi có thể kể cả hàng chục vụ để chứng minh lòng cương trực và quyết tâm trong sạch hóa hàng ngũ cán bộ của Trung Tướng.

Tôi mong rằng Trung Tướng đứng nên buồn nản vì có lúc bị hiểu lầm hoặc vu khống.

Những bậc vĩ nhân như Washington, Lincoln, Jefferson, Gandhi, ngay cả Đấng Christ và Đức Phật còn bị dèm pha chỉ trích, huống hồ là chúng ta. Vì vậy tôi thiên nghĩ những kẻ có tâm hồn trong sáng, biết thiết tha với tiền đồ Tổ Quốc thân yêu, chỉ cần làm tròn nhiệm vụ hàng ngày và để một bên những luồng dư luận sai lầm.

Bước đường công vụ dù có cam go vì những nhiễu nung thế sự dầy vô tâm tư, Trung Tướng cũng nên vững tin rằng đa số thâm lặng vẫn có nhiều kẻ có lương tri và biết phê bình đứng đắn.

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI SẠCH

« Ni cô Huỳnh Thị Cục, làng cô nhi Long Thành.— Có lẽ rằng khi xây cất làng cô nhi, ni cô đã không chọn ngày lành tháng tốt, hoặc giả là công việc xây cất đã dụng chạm vào một long mạch nào hay chăng, nên mới xảy ra làm chuyện rắc rối như vậy? Cách đây không lâu đã bị chụp mũi là thế nọ thế kia, nay lại bị bọn bá hộ tới đòi đất.

Ni cô đã phát động Bồ Đề tâm, không những dốc lòng tung tiền gỗ mỗ, niệm Phật Nam Mô mà lại còn dốc lòng ráng sức để trông nom coi sóc 2.700 em cô nhi, nạn nhân của chiến tranh, đó là 1 điều mà ngay đến những đấng từ thiện bằng mồm cũng không sao có thể làm nổi. Vậy thì cái phần đất của làng cô nhi hiện nay, dù là của công ty cao su SIPH hay là của Phái Tịnh Độ Tông Thuyền Lâm đang có mưu đồ định dời lại để cất chùa tu hú chẳng nữa, bao giờ cũng vườn là nơi trú ngụ qua ngày đoạn tháng của các em cô nhi, tới khi nào chiến tranh chấm dứt mới thôi. Lúc ấy ai có muốn đòi thì hãy hay, hi giờ đui đít, bộ để các em — 2.700 em — ngủ nơi xô chợ đầu đường à? Sau không lên tiếng ngay từ lúc xây cất làng cô nhi, để đến giờ đầu vào đó rồi mới đòi. Đâu có được.

Nam Mô A Di Đà Phật! Xin ni cô và 2.700 em cô nhi cứ yên chí. Cứ ở miết đó. Đui đít nhà đui đít bị giờ khổ lắm ạ.

• Bạn Cao Kim K. Đạt Lý, Banmethuot.— Con Ong thông cảm với trường hợp của ông. Ấy, thời buổi nhi nhô nên mới hay có những chuyện linh linh và làm cảm như thế đó. Làm việc hăng tiết vất cũng có khi bỏ mẹ, mà làm việc lừng khừng nhiều khi cũng ốm đờn. Đành chỉ trông cậy vào cái sự phúc đức tại mẫu mà thôi. Dù sao, cũng xin chiều ý ông để đặng vài ba giòng rêu rao như sau:

« Xin quần hùng thuộc cả hai đạo Hả: Pách ơn chú ý:

Ai là người chủ đầu tiên của chiếc xe Honda C50 màu xanh, số sườn C50 YJ 038552, số máy: C50E 319851, hóa đơn bán xe số: 169 LIA của nhà buôn Lê An số 111 Lê Lợi Tỉnh Định Tường đề ngày 15-8-69, xin làm ơn lên tiếng giùm cho một phát. Xe ấy có bị mất cắp hay là bán lại cho một người khác.

• Châu bé Đào Tân Chương.— Châu hãy còn nhỏ

kiếm việc ở báo khác thì được, còn báo C.O. thì không có một việc gì hợp với khả năng của cháu cả.

• Máy bố thuộc Phan tộc ở Quảng Nam.— Thờ C.O. xin can mấy bố. Đừng có nóng!

• Máy cha nội ở Kiến Hòa.— Chèn đéc ơi! Bộ các cha tướng chỉ có ở Kiến Hòa mới có cò bịch, đi điếm, hít tồ phe sao? Saigon này có mà thiếu giống. Muốn đem thì có đem, muốn ngày thì có ngày. Giờ phút nào cũng có hết. Mà giá hít tồ phe có hai chịch dù là chịch đi chẳng nữa cũng rẻ đấy. Ở trong nhà tù Chí Hòa mỗi phát chịch phải trả tới 7 choạc đấy.

• Nguyễn Văn Lữ, Biên Hòa.— Sự tố cáo của ông không có bằng chứng thì C.O. làm sao có thể viết lách ra trên giấy trắng mực đen được. Ít nhất cũng phải có tí tí chứng cứ chứ. Nếu cứ viết đại tức là can vào cái tội mạ lỵ người khác rồi. Xin ông nhớ cho rằng, C.O. tuy nham nhữ thiết đấy, nhưng khi hạ bút viết thì lương tâm tràn ra đầy người. Sự việc ông nêu ra, nếu có chẳng nữa thì nó cũng chỉ là một hiện tượng mà tại Phú Lăng Sa gọi là « Démon du midi ». Không có ăn nhậu gì hết về cái sự « nâng niu đôi quả phúc » hết. Tự hậu, nếu cái tên kỹ sư ấy còn giờ trò ma cà rớt i ra, ông có thể biểu nạn nhân cứ chửi um lên cho nó phải mắc cỡ và không dám hồn lảo nữa. Tại cứ nín khe, nó tưởng bở, nó lại càng làm tới.

• Một số giáo chức Khánh Hòa.— Nói về cái sự ông Trưởng Ty Tiểu Học Khánh Hòa, vì tại C.O. ở xa, đường xá xa xôi, điệu vợi, không thể đến tận nơi để coi cho rõ trắng đen, vậy thì chỉ xin gióng lên một tiếng chuông báo động như thế này:

« Nếu không Trưởng Ty chiếm muốn một 2 cái nhà lớn vốn là của công, trong lúc Ty thiếu phòng làm việc cho nhân viên, nếu ông Trưởng Ty sử dụng quyền hành riêng, để ban phát âm đức cho bà Hiệu Trưởng trường Âu Cơ chiếm đất công làm nhà ngay trong trường và để cho bà Phụ tá cũng chiếm luôn một phòng để ở, thì xét ra đó cũng là một việc làm qua mắt nhân dân và nhà nước.

Con Ong đặt ra cái mục đối thoại mí người sạch này, hy vọng rằng những lá thư gửi về Tòa soạn đều là của những người sạch. Đứa nào có tà ý, ăn gian nói dối, dụng

tâm bôi lọ những người khác bằng những sự vu khống thì muốn đòi ngàn kiếp không thể ngóc đầu lên được.

• Cô Thanh Lan, cô Mỹ Huệ, và Tony đường Công Lý SG — Xin các tiêu bằng hữu đừng có ngây thơ cụ. Nhà nước đã giao cho gian hàng VN ở Hội chợ Osaka mấy thùng tem để phát mại cốt là để thu về ít nhiều ngoại tệ. Nhưng ông Bửu Thọ, đại diện cho nhà nước lại có bán số tem của nhà nước giao cho, mà lại cho các đàn em, hay có thể là người nhà người cửa, họ hàng nội ngoại bà con thân thích của ông ta, đứng ra bán những thùng tem mà họ đã tự tay mua từ SG đem qua.

Như vậy là họ đã qua mặt nhà nước đấy. Qua mặt chơi một phát xem ai đã làm gì nổi ai nào?

• Cô Khoái Ti, Ngã Ba ông Tạ, SG.— Thôi em xin cô, em lạy cô dăm bảy phát. Em chả cần nhìn mặt cô, em cũng dư biết cô chỉ là một thứ đực rựa trá hình. Ngay cái địa chỉ cô dùng, hẳn cũng là một địa chỉ ma, có tìm đến Tết Maroc cũng cóc thấy. Tuy nhiên, dù sao C.O. cũng hết sức tôn trọng độc giả, và xin trả lời rất đàng hoàng như sau này:

Đề Húc Càn tức là Dương Hùng Cường. Cái tên Gã Thâm Hoàng Hải Thủy tức là nhà văn Hoàng Hải Thủy đã nói toạc móng chó ra rồi. Đề Húc Càn về phương diện đẹp giai thì kém Hoàng Hải Thủy hai thành. Và mới đóng si-la-ma lần đầu tiên. Hoàng Hải Thủy cũng có đóng phim. Nhưng từ lâu rồi, từ cái thời kỳ còn cô Dạ Yến. Như vậy là nhóm CO có những hai tài tử si-la-ma. Riêng ông Minh Vô thì chưa có dự định đóng một phim nào hết, dù chỉ là phim si-la-ma cu soong.

Trả lời như rứa, thưa cô Khoái Ti, đã thỏa mãn chưa ạ?

• Bạn Nguyễn Thanh, đường Đinh Tiên Hoàng.— Việc mất xe của bạn CO chả có cách nào giúp bạn được, dù là đăng dăm bảy giòng để kêu gọi các bạn giang hồ. Thôi thì coi đó như cái sự của đi thay người. Ông Nhà nước vừa mới rêu rao là cấm chỉ không được bỏ cáo cái việc xin chuộc xe nữa. Làm như thế là xúi giục bọn thối xé làm bậy. Hay cứ thử đề cho nhà nước mượn việc trong một thời gian xem sao.

(còn nữa)

Cho chim cu nghỉ va-căng hết chọi!

Xin tất cả đồng bào cả nước đừng có vội hoảng hốt! Đó không phải là lời tuyên bố của lãnh tụ Diêu hầu Trần Quý Phong để tuyên chiến mí lỵ phe chim cu Quý Chung hay Hữu Chung. Thưa đó chính là lời kêu gọi của phụ nữ Mèo nhân ngày kỷ niệm năm thứ 50 liên bà Mèo được đầu phiếu.

Năm mươi năm về trước, nhằm đúng vào ngày 26-8, liên bà Mèo đã vô cùng hoan hỉ được sánh vai mí lỵ đàn

ông hiền ngang tiến về các thùng phiếu để sử dụng quyền công dân. Trước kia thì họ chỉ được quyền trông coi bếp núc và kim chỉ vá may.

Cũng vì thế, ngày kỷ niệm năm nay, khác với mọi năm, họ ăn mừng thắng lợi ấy bằng cách cho chim cu nghỉ va-căng hết chọi! Khẩu hiệu của họ đưa ra là:

— Liên bà năm 1970 là liên bà ngang hàng mí liên ông. Không có ai trên ai cả. Mà cũng đếch có ai dưới

ai cả.

Chính cái đó mới thiết là rầy rà to! Giới liên ông bên Mèo phát hoảng và tự hậu không còn biết cách màn ăn ra rắng nữa.

Nguồn tin của Roi Tơ vừa đánh đi khắp thế giới loan báo rằng, bà Betty Friedan, sáng lập viên của Phong Trào Giải Phóng phụ nữ đã lên tiếng kêu gọi toàn thể phụ nữ không nên nấu bếp, lau nhà, giao phó con cái cho ông xã. Và khi màn đêm buông xuống thì phe lờ luôn đức ông chồng, mỗi đứa một phòng, không đứa nào đụng

chạm tới đứa nào hết. Anh chồng nào lảng tráng tới định phe-la-mua thì lập tức phải kêu cứu ầm lảng nước rồi phứt chồng ra khỏi cửa.

Bà già giết giặc Betty Friedan còn kêu gọi phụ nữ Mèo đình công toàn diện vào ngày 26-8-70. Không những thế, bà còn đưa ra 3 yêu sách:

— Tự do phá thai tùy theo ý muốn.

— Không phải trông nom con cái suốt 24 tiếng đồng hồ

— Đòi có các cơ hội ngang hàng cho phụ nữ trong các việc và vấn đề giáo dục.

Người ta còn nhớ rằng, cách bảy dăm bảy bữa, bà đầm Trần Ngọc Oánh, trong một cuộc đòi co mí Nghị Giải đã phân bua rằng, « đàn ông lên mau quá, phụ nữ không theo kịp. »

Bi giờ thì hai năm rở mười là nữ giới đã lên mau quá rồi đó. Đàn ông chúng ta làm sao mà theo kịp được đây.

Mặt khác, người ta lại cứ đòi ngang hàng. Ở trên thì không chịu đã đành, mà ở dưới thì cũng không chịu nốt.

Vậy thì biết làm sao để chiều nời họ đây, hi thưa quí vị độc giả Con Ong?

THIÊN-THANH C.ty

KỸ NGHỆ SÚ

Chế tạo đồ gốm đủ loại

6215, Dương Công Trừng - Thị Nghè — Đ.T. 20695

Tổng phát hành

Hãng THỊNH ĐẠT

35B Phan đình Phùng - Saigon — Đ.T. 20447

SƠN - HẢI

84C-86-88, Bùi Chu, SAIGON

Đ.T.: 23.596

Tivi • Radio • Service

Có thợ lành nghề, đến sửa tại tư gia.

Photo Copie điện tử và Ronéo

Làm việc nhanh chóng, giá phải chăng

Thường trực từ 7 giờ đến 22 giờ

cả Chúa Nhật và ngày lễ.

Trung Trí Thành

Tiêu Học

54, TỰ ĐỨC

1-9

- ĐỀ I, ĐỀ II ABC (học lại)
- TOÁN LÝ HÓA
- SINH NGŨ (Anh - Pháp)

30-8 làm thế nào để khởi phóng uest vào thùng thẳm

Cầm lá phiếu bỏ vào thùng, bầu cho kẻ lưu manh, có khác gì phóng uest vào thùng thẳm. Mà phóng uest vào thùng thẳm, tức là phóng uest vào chế độ, trong đó có mình.

Chỉ còn mấy ngày nữa, cử tri toàn quốc sẽ chọn lựa 30 Tân Nghị Sĩ, để thay thế cho đám nghị xui xẻo rút phải thăm ba năm. Làm thế nào để việc xử dụng lá phiếu khỏi sai lầm?

Thông thường, có 3 tiêu chuẩn để lựa chọn ứng cử viên, là:

- Lập trường (chủ trương đường lối)
- Khả năng (tài năng, thành tích)
- Đức độ (tư cách, nếp sống)

MỘT

Trước hết, lập trường của ứng cử viên được trình bày qua đài phát thanh, truyền hình, báo chí, và truyền đơn, bích chương.

Trong cái gọi là lập trường phải tìm hiểu xem ứng cử viên đó có chống Cộng không? Chống như thế nào. Chống một cách mềm dẻo, thực tế hay viên vông. Ví dụ có chịu nhượng bộ tại bàn hội nghị không? nhượng bộ tới mức nào? Có liên hiệp không? Có cho Cộng Sản được tham dự bầu cử ứng cử không? Có cho Cộng Sản đi về sinh hoạt với người quốc gia như một chính đảng không. Nếu Mỹ bỏ rơi như đã bỏ rơi Tưởng Giới Thạch ở Hoa Lục thì còn tiếp tục chống cộng, hay sêxin đi cư, và những kẻ chuyên hút xì gà và uống whisky như lãnh tụ Hiến Béo đòi lập chiến khu để chống Cộng thì có phải là chuyên đứng đắn, thực tế không?

Ngoài lập trường chống cộng, còn cần phải xem lập trường đối với Mỹ như thế nào: rút quân hay không rút quân, chấp nhận viện trợ với điều kiện nào?

Một điều rất quan hệ cần phải tìm hiểu là lập trường của ứng cử viên lập pháp đối với hành pháp như thế nào? Thân chính quyền, đối lập, hay độc lập. Nếu là thân chính quyền thì thân theo kiểu gia nô, hay thân như tình bằng hữu. Nếu đối lập thì đối lập có đứng đắn không? đối lập vì chủ trương đường lối hay đối lập cá nhân? đối lập với hành pháp hay đối lập với chế độ (đối lập kiểu đòi bỏ hiến pháp, thay đổi thể chế, là đối lập với chế độ) Đối lập «chó đá» (là bả đầu cũng giờ một cẳng lên đối lập) hay đối lập cuội?

Nếu ứng cử viên xung là độc lập, thì độc lập như thế nào, độc lập đứng giữa hay độc lập chỉ là một danh từ che dấu thái độ.

Trong một chế độ bình đẳng, thì vấn đề thân hay không thân hành pháp không cần đặt ra với ứng cử viên. Vì lẽ là ứng cử viên của

đảng cầm quyền, thì đương nhiên là thân hành pháp, ứng cử viên, thuộc đảng đối lập, thì đương nhiên là không thân. Nhưng tại một nước đa đảng như VN, thái độ của ứng cử viên đến với hành pháp rất quan trọng. Cử tri bầu đại diện vào Quốc Hội để làm «đối lập chó đá» bả chó nào, gốc cây, cột đèn, bánh xe..., cũng ghêch cẳng lên đối lập như thế là phá hoại. Nhưng bầu đại diện vào Quốc hội, rồi những đại diện của mình biến thành gia nô của hành pháp, thì ức hộc máu. Cho nên, phải cố chọn được những người có thái độ đứng đắn, không làm loạn không «nổi đáo cho giặc» cũng không biến thành gia nô

HAI

Về phần khả năng của ứng cử viên, cần đề ý đến khía cạnh chuyên môn, và những thành tích đã đạt được trong quá khứ. Làm nghị sĩ, tức là làm luật, và tranh đấu tại nghị trường, nên ứng cử viên cần phải là người có tầm hiểu biết rộng (về luật càng tốt) lại phải có tài ăn nói, (không phải nói năng ba hoa chích chòe mà phải biết trình bày một vấn đề cho rõ ràng để thu hút được người nghe có vậy mới hy vọng sau khi đắc cử sẽ lôi kéo được đồng viện chấp thuận ý kiến của mình.

Muốn biết khả năng của một ứng cử viên, không phải chỉ căn cứ vào một mở bằng cấp và những chức rỗng tuếch mà phải đề ý đến những thành tích ứng cử viên đã đạt được trong quá khứ. Phải là những thành tích rõ ràng chính xác chứ không phải thành tích kiểu đã từng tham gia cách mạng, từng vào tù ra khám, từng chống thực dân phong kiến v.v... Đó là những thứ thành tích bịp. Nếu đã từng tham gia cách mạng, phải cho biết rõ vụ nào, ở đâu, bao giờ? An trí vì lý do gì? chính trị hay ăn cắp vặt? Nếu có viết văn viết báo thì báo nào, tên gì, ở đâu, những tác phẩm nào? v.v. Ví dụ có ứng cử viên ghi là làm nghề viết báo. Hỏi báo nào, trả lời rằng trước đây có viết cho nhiều báo, bây giờ không viết cho báo nào cả. Thì ra anh ta vốn là một dân đi chạy quảng cáo!

ĐỨC ĐỘ

Có những người muốn phân biệt đời công với đời tư, cho rằng cử tri nên biết đời công của các ứng cử viên, còn đời tư thì xin miễn. Nói như vậy không được. Đối với những người làm chính trị, cũng như các tài tử lớn, tất cả cuộc đời đã bị «công hóa» và không còn đời tư nữa. Tất cả đều là đời công và người dân có quyền biết tới. Chẳng hạn báo chí vẫn thường nói tới việc ông Thủ Tướng chưa vợ

của Gia Nã Đại hay cặp kè với mèo, đó không phải là hành vi xâm phạm đời tư, mà chỉ là một việc «thông tin thường lệ».

Đức độ của ứng cử viên là một điều rất quan trọng. Một nghị sĩ thà rằng kém khả năng, chỉ biết biểu quyết theo thụ ủy liên danh, nhưng là người có đức độ, không lợi dụng chức vụ để làm bậy sẽ tốt hơn là một người có khả năng, nhưng là một tên lưu manh.

Một ứng cử viên thiếu tư cách, có đời tư bê bối như bọn luôn ăn chơi đàng điếm, ham mê tửu sắc v.v... là điều rất nguy hiểm, vì rất dễ bị mua chuộc. Ví dụ một anh tham tiền, háo sắc, đắc cử nghị sĩ, đối phương sẽ bày ra trò ăn chơi, trác táng, mời anh ta tham dự, rồi lên quay phim chụp hình cất đi. Sau đó, đưa cho coi, và bắt làm những điều theo ý họ muốn, làm sao cưỡng lại? Nếu có mấy chục người như vậy, thì chẳng những luật chương trình, mà nếu muốn, ngay cả một đạo luật bán nước cũng có thể được thông qua. Ngoài vấn đề háo sắc, còn vấn đề tham tiền.

Một nguyên tắc được đưa ra: những người giàu lớn, là những người rất quý trọng đồng tiền (có quý tiền mới giàu, coi thường đồng tiền, làm sao giàu được), kẻ đã quý trọng đồng tiền, thì càng giàu, càng quý đồng tiền. Cho nên, chính những người giàu có, là những người dễ bị mua chuộc nhất.

KHÓ

Dù đã biết rõ các tiêu chuẩn chọn lọc, nhưng điều khó khăn nhất đối với cử tri, là làm thế nào để biết rõ được lập trường, khả năng và đạo đức của các ứng cử viên?

Vì ứng cử liên danh, mọi người trong một tờ truyền đơn, chỉ biết được vài điểm liên quan đến lập trường. Tiêu sử của mỗi người chỉ gồm mấy dòng, còn đạo đức của ứng cử viên, thì cử tri đành mù tịt.

Các ứng cử viên đã hủy bỏ tất cả các cuộc gặp gỡ trực tiếp với cử tri nên cử tri không có cách nào để tìm hiểu kỹ càng về các ứng cử viên.

Như vậy, chỉ còn một giải pháp tương đối, là đánh giá chung từng liên danh. Có tìm hiểu từng cá nhân một trong liên danh rồi cộng số điểm lại. Liên danh nào tương đối khá hơn cả, thì chọn. Liên danh nào có vẻ «bí mật» quá, không tìm hiểu được, thì cứ vất vào sọt rác.

Muốn không mang tội phóng uest vào thùng thẳm, điều kỵ nhất là chớ chọn bọn làm lợi cho Cộng Sản, bọn sẵn sàng làm gia nô cho hành pháp và làm nô lệ cho ngoại bang.

CON ONG giới thiệu các liên danh tranh cử bán phần TV

Cuộc tranh cử bán phần Thượng Viện kỳ này tuy không được hào hứng, sôi nổi bằng kỳ bầu Thượng Viện toàn phần cách đây 3 năm, nhưng cũng không kém gay go. Trong 16 Liên Danh tranh cử kỳ này, người ta thấy có tới 6 Liên Danh có uy tín và hy vọng đặc cử. CON ONG giới thiệu rất vô tư những Liên Danh Ứng Cử Viên dưới đây để tùy đồng bào nhận xét và lựa chọn:

LIÊN DANH SỐ 6
HÒA BÌNH CÔNG CHÍNH
Dấu Hiệu: CÁI NHÀ

LIÊN DANH số 6 gồm nhiều nhân vật chính trị tên tuổi quen biết với đồng bào:

- 1 - Trương Vĩnh Lễ, Thủ ủy, Nguyên Chủ Tịch Quốc Hội Đệ Nhất Cộng Hòa.
- 2 - Phạm Thái, Đệ Nhất Phó Chủ Tịch VNQĐĐ.
- 3 - Nguyễn Hữu Đức, giáo sư. Dân Biểu Quốc Hội Lập Hiến, Quốc Hội Lập Pháp 1966. 1967.
- 4 - Nguyễn Quốc Hoàng, Sĩ quan Quân Lực VNCH
- 5 - Lê Trọng Quát Nguyên Thứ Trưởng Thông Tin
- 6 - Nguyễn thị Hai - Nữ được sĩ.
- 7 - K'Breo Tambou - Phó Tỉnh Trưởng Thượng Vụ Lâm Đồng.
- 8 - Cao Đăng Tường - Đại Tá QLVNCH.
- 9 - Lưu Quang Dân tự Minh - Thương gia. Kỹ nghệ gia.
- 10 - Lâm Lễ Trinh - Luật Sư - Nguyên Bộ Trưởng Nội Vụ.

LIÊN DANH SỐ 16

NAM BẮC TRUNG
Dấu hiệu: BA CÂY CHỤM

LẠI NỀN HÒN NÚI CAO

Thành phần của Liên Danh 16 như sau:

- Nguyễn Tiến Hỷ
- Nguyễn Đình Côn
- Thạch Sung
- Nguyễn Văn Thiếc
- Nguyễn Quang Đạt
- Trần Văn Thoàn
- Phan Văn Châm
- Siu Phung Bí danh Đỗ Cao Nhất
- Nguyễn Văn Lâm
- Đoàn Văn Thái

Ô. Nguyễn Tiến Hỷ được coi như một nhà cách mạng, một nhân sĩ có uy tín. LD này có thể được nhiều phiếu của đồng bào di cư.

LIÊN DANH SỐ 1

Dấu Hiệu: MẶT TRỜI

Thụ ủy của Liên Danh này là ô. Huỳnh Văn Cao, một vị cựu Tướng Lãnh tham gia chính trị. Liên Danh này được sự ủng hộ của 1 số giáo phái, TLĐLCVN và QĐ.

LIÊN DANH SỐ 5: CÁ NƯỚC

Dấu hiệu: CON CÁ
Liên danh này do Ô. NGUYỄN CAO HÁCH làm Thủ ủy. Gồm nhiều thương gia trong số 3 người có cảm tình với nhóm CON ONG là các ông Nguyễn Cao Hách, Phạm Nam Sách, Lê Văn Đệ.

LIÊN DANH SỐ 8

«ĐẠI ĐOÀN KẾT»

Dấu hiệu: SAO BĂNG

Liên danh do Ô. NGUYỄN GIA HIẾN làm Thủ Ủy, có Khố Công Giáo Lực Lượng Đại Đoàn Kết làm hậu thuẫn Có lập trường chống Cộng vững chắc, đa số ứng cử viên LD này là người có khả năng có thể tin được.

LIÊN DANH SỐ 11

DÂN TỘC dấu hiệu HOASEN

Với ô. Vũ Văn Mậu làm Thủ Ủy và những nhân vật khá nổi tiếng như Nguyễn Duy Tài, Trần Quang Thuận, Bùi Tường Huân, Tôn thất Đình... Liên Danh 11 được kể là Liên Danh của Phật giáo Ấn Quang. Theo nhận xét của CO, đây là một trong số những Liên Danh có hy vọng đặc cử.

LIÊN DANH SỐ 13

LIÊN MINH TÔN GIÁO

Dấu hiệu: CHIM HÒA BÌNH

Đây là Liên Danh nghèo nhất thiên hạ, đã nghèo lại đói con số 13 mà mọi người rất kỵ. Những ứng cử viên trong LD này đáng khen vì tuy rất nghèo vẫn đoàn kết lập được 1 Liên Danh quy tụ được hầu hết mọi khuyính hướng Tôn Giáo.

Thụ Ủy: NGUYỄN VĂN

LẠI

Pháp danh THÍCH

THIỆN PHÁP

LIÊN DANH SỐ 15

DÂN TỘC HÒA BÌNH

Dấu Hiệu: LƯU ĐỒNG

Đây là Liên Danh duy nhất trong 16 Liên Danh do 1 phụ nữ làm Thủ Ủy: Bà Nguyễn Phước Đại, Luật sư. Với 2 vị cựu tướng lãnh đứng trong LD là Ô Nguyễn Văn Chuẩn và Ô. Tôn Thất Xứng, Liên Danh Lưu Đồng có hy vọng chiếm được nhiều phiếu của cử tri đàn bà, con gái và Quân Đội.

CON ONG thân chúc

- CÁC LIÊN DANH

NHIỀU MAY MẮN

- ĐỒNG BÀO CỬ TRI

SÁNG SUỐT CHỌN MẶT

GỬI VÀNG

CẢ KÊ ĐỀ NGỒN

TỪNG TỜ LỊCH BỐC RỜI

(Hồi Ký những ngày quay phim Người Tình Không Chân Dung)

Chưa bao giờ tôi lại nghĩ tới chuyện mình lại có thể đóng được phim. Vì tôi nhớ Hoàng Hải Thủy đóng «Hai chuyến xe heo». Gã Thâm cho đó là một sự đại đột to lớn nhất đời... Nhưng khi kể lại những kỷ niệm, lúc theo đoàn quay phim làm những chuyến phiêu lưu vất vả vẫn say sưa. Nhìn mắt gã, tôi quả quyết rằng, nếu có một thẳng đạo diễn nào đó, nời lúng mòi gã «làm một phát đóng phim nữa chơi», hẳn sẽ chẳng bao giờ từ chối.

Những tên «ông chủ nhỏ» của tôi như Minh Võ, Thương Sinh, Hoàng Châu v.v... thì nhất định là cản trở tôi đi làm công việc này rồi. Tôi viết cho hai tuần báo và hai nhật báo. Những bài báo không thể thiếu trong ngày, trong tuần. Sự vắng mặt của tôi trong một thời gian khá dài, có thể kéo dài tới hơn một tháng trời, làm những ông chủ báo không hài lòng. Số tiền tôi kiếm bằng nghề viết văn, làm báo cũng rất quan hệ cho ngân sách gia đình, trong thời kỳ kiểm soát. Nhưng trong một phút bốc đồng nào đó, tôi vứt bỏ tất cả tung hô tất cả. Có lẽ tôi cũng phải đổ hết cả tội lỗi cho tên đạo diễn Hoàng Vinh Lộc.

Trong bữa tiệc ra mắt của hãng phim Giao Chi, Hoàng Vinh Lộc mời tôi tới dự. Tôi và Hoàng Nguyên, hai đứa mặc quần áo lính, lưng lưng đi vào giữa nơi đông người, sáng ánh đèn đèn ào ào lời nói và ngát mùi thơm đàn bà. Có kẻ cho rằng, chúng tôi muốn tỏ ra khác người. Tôi muốn nói lên lời thanh minh ở đây. Tôi và Hoàng Nguyên không có ý định đi dự một buổi tiếp tân. Vì thấy ở đây, chỉ là những lời tăng bốc giả tạo, những lời thăm hỏi không thực thà, những cái bắt tay hơi hợt, và những cái mặt, càng nhìn chỉ càng làm cho người ta khó chịu. Buổi tối hôm đó, tôi và Hoàng Nguyên uống cũng đã nhiều. Từ một quán rượu, hai đứa thả bộ trên lề đường, âm âm từng gót chân bước vĩa hè. Khi gió mát lạnh từ bờ sông thổi vào mặt, tôi mới chợt nhớ tới Hoàng Vinh Lộc, tới Kiều Chinh. Và tôi rủ Hoàng Nguyên lên nhà hàng Hoàn Mỹ.

Nhìn thấy Hoàng Vinh Lộc bó mình và lúng túng trong một bộ quần áo đại lễ, tôi đã chán nản định bỏ về. Anh không phải là một thứ người đóng khung trong một sự tầm thường. Như một võ đạn đại bác được dùng làm lọ cắm hoa. Như một khẩu súng được đóng đinh, treo lên tường, như một thứ đồ trang sức. Như một chiếc xe tăng, được sửa lại thành một chiếc máy cày. Không thể như thế được.

Tôi muốn rủ Hoàng Nguyên về... Nhưng Hoàng Nguyên định ở lại đây một chút nữa, để rồi lên tầng lầu trên, nghe chị Túy Hoa ca, trong phòng trà Diễm Hương. Tôi ngồi nán lại, nói vài ba câu chuyện trời mưa, nắng với Minh Đăng Khánh.

Nhìn thấy tôi, Lộc bước tới đứng cạnh:

— Phim này, thế nào mà cũng phải đóng cho tao một vai.

Tôi cười buồn:

— Đề coi xem sao. Nhưng bạn có chắc rằng tôi đóng được phim hay không?...

— Được là cái chắc! Tao quan niệm rằng làm phim, đóng phim chỉ là một chuyện đùa rớt cho vui. Tao xin sửa lại lời nói. Tao mời mày cùng đi đùa rớt với tao. Chỉ có thể thôi.

Tôi nhìn vào cái mồm móm và nụ cười ma quái của Hoàng Vinh Lộc. Nụ cười không thành tiếng. Hay tiếng cười đã lẫn vào tiếng ồn ào. A, cái gì chứ sự đùa rớt thì nhất định phải có tôi. Tất cả những bộ môn văn nghệ, tất cả đều bắt đầu bằng sự đùa rớt, rồi sau, tà tà đi vào con đường nghiệp dĩ. Lúc đó thì không dứt ra được. Không

ai dám đoán trước là sau này, mình sẽ là nhà văn, nhà thơ... Tôi chỉ nói tới nghệ sĩ sáng tác. Còn với nghệ sĩ trình diễn thì có thể đoán trước được. Một sến nướng, vừa gánh nước, vừa ca, nếu giọng ca lạnh lốt, mặt có vẻ dờ dãn một chút, là đã có thể có tương lai trở thành ca sĩ. Một chú thợ cắt tóc, những giờ chờ khách hàng, phùng phùng đờn ca vài ba câu vọng cổ, nhìn vào gương thấy tóc mình xoắn xoáy trán, cười một phát lố rồ rồ vàng, là đã có tương lai trở thành một tài tử cái lương. Những kẻ đó chưa biết tới sự đùa rớt.

Tôi nhớ tới hai câu thơ trong đoạn kết một bài thơ mà Hoàng Anh Tuấn làm tặng Hoàng Vinh Lộc trong một cơn say.

«Thử xoe mười ngón tay buồn,

«Quả nhiên ảo mộng khắp đường chỉ tay»

Những nghệ sĩ, tôi muốn nói những người nghệ sĩ chân chính, đều là những người, nhìn vào bàn tay chỉ thấy toàn là ảo mộng. Đi vào ảo mộng, có cái gì huyền hoặc ở trong đó. Có cái gì bình bông ở trong đó. Tất cả là chơi vui, lờ lững, mênh mông. Nhiều lúc thấy trong đầu rỗng rênh. Nhiều lúc thấy trong đầu đầy ắp. Chất rỗng và chất đặc chọt biển, chọt hiện, bao la như bầu trời. Thật trong, thật sáng, nhưng chỉ trong một giây, một phút, ừ ừ từ bốn phương, tám hướng, mây kéo tới che kín hẳn mặt trời. Nghệ sĩ hơn người chỉ có thế.

Bắt đầu quay phim vào giữa mùa mưa, đó cũng là một ảo mộng. Không gian xám màu chì. Đất còn sáng hơn trời. Chờ được một chút ánh nắng, cái thời gian chờ đợi ấy làm nguội lạnh những người đang bừng bừng chất lửa. Ấy thế mà cũng có những kẻ đang làm công việc đó. Và tôi nhận lời nhập cuộc.

Thương Sinh bảo tôi:

— Nếu được xếp hạng nghệ sĩ, thì người nghệ sĩ sáng tác bao giờ cũng đứng ở trên cao hơn hết. Mày là một nghệ sĩ sáng tác. Vậy mày không nên bước xuống để đi vào một bộ môn không mang lại cho mày thêm một chút vinh quang nào. Đây là chưa kể tới sự thất bại. Nếu thất bại, không những mày bị mang tiếng mà còn làm xấu lây tới tất cả anh em...

Tôi không trả lời vì trong lòng ngấm ngấm không đồng ý. Vì tôi nhớ tới câu nói của Hoàng Vinh Lộc. Chỉ là một sự

đùa rớt. Hãy chỉ nên coi là một sự đùa rớt, dù đó là những chuyện quan trọng, kể cả cuộc đời, ái tình, sự nghiệp. Trong truyện Cô Gái Đồ Long, khi Đệ Ách nhận Tạ Tốn làm đồ đệ thì Tạ Tốn sợ quá, không dám nhận tới cái phúc duyên ấy. Vì nếu làm đồ đệ Không Văn thì ở vai về chữ Viên. Còn làm đồ đệ Đệ Ách thì được ở vai về chữ Không. Câu mắng của Đệ Ách:

— Sao mà ngu thế! Không cũng là không. Viên cũng là không. Thân xác của ta, của người, cả cái bãi phân bò nữa, rồi đây có còn gì đâu, nữa là vai về, nói đến chuyện đồ đệ, nói đến chuyện sự phụ...

Tôi cũng bỏ qua, không thêm nhớ tới những chuyện đó. Mãi tới ngày Huy Sơn đi họp về, báo cho tôi biết, là tôi được «mượn» hai chục ngày để đi ra miền Trung, quay phim Người tình không chân dung. Huy Sơn còn nói:

— Nhưng quyền từ chối vẫn là của mày. Nếu mày không bằng lòng, chỉ cần phát một tí công điện...

Tôi trả lời là tôi đã nhận lời với Hoàng Vinh Lộc rồi... Saigon đang mùa bầu cử, một mùa có thể kiếm một chút tiền cơm với những thẳng làm báo, chuyên viết về chữ bới như mấy thẳng chúng tôi. Tôi sợ rằng, nếu ở lại đây, không chừng tôi sẽ bị lôi cuốn vào chốn gió tanh, mưa máu. Đi khỏi Saigon vào mùa này, như thoạt được những cảnh phải viết, phải nói, phải nghe, phải nghĩ những thứ nặng mùi.

Hàng năm, vào mùa này, tôi cũng thường rời bỏ Saigon đang mùa mưa, để ngược hướng Bắc, lên đường đi tới miền Trung. Bỏ đi vào mùa này, tôi có cảm tưởng như lia bỏ một vùng ẩm ướt, đầy vũng nước để tới một miền đầy mặt trời, có tiếng thủy dương rào rào, có những cánh bướm vàng nhẹ nhẹ, có tiếng sóng biển thì thầm, đủ tất cả những âm thanh ru ngủ như lời hát ca dao.

Tôi muốn thử dẫn thân vào một bộ môn mới. Đừng bao giờ nghĩ đến thành công hay thất bại. Những thứ đó, không đáng kể. Lời khuyên của người xưa nhớ vãng vãng bên tai; làm cho hết sức tôi và nói theo kiểu Hoàng Vinh Lộc, thì tôi chỉ đùa rớt đến kiệt quệ con người, nằm xuống giường ngủ một giấc dài để rồi ngày mai quên hết. Nghĩ kỹ rồi làm, mà đã làm rồi thì không hối hận.

Sửa soạn hành lý lên đường, đằng sau lưng tôi, những tiếng cười của mọi người đuổi theo như đũa tiễn. Tiếng cười lớn nhất vẫn là tiếng cười của Gã Thâm Hoàng Hải Thủy, của thẳng thợ vẽ Him.

Người tình không chân dung. Hay chân dung chỉ là ảo mộng? «Thử xoe mười ngón tay buồn. Quả nhiên ảo mộng khắp đường chỉ tay». Bắt đầu vào phim, chiếc vòi nước nhỏ từng giọt vào chiếc «la va bô», tiếng tí tách rời rạc đếm bước thời gian, và trên tường, từng tờ lịch bóc rời...

(Còn Tiếp)

ĐỀ HỨC CÀN

địa ngục môn

● TRANG HUI

TƯỚNG TÁ BÔI MẶT ĐÁ NHAU, TÂY ĐEN NÓ CƯỜI

Tướng Lữ Lan vừa bị vắng khỏi quân đoàn 11. Ông về giữ chức Tổng Thanh Tra Quân Lực.

Sau khi bị đời đá đít, Tướng Lan có ngựa mặt lên trời khóc to ba tiếng mà than rằng: « Quân đội sẽ về đâu, khi mà Tướng Tá cứ bôi mặt đá nhau trên báo để kèn cựa địa vị ».

Bọn Con Ong chả ăn cái giải gì của ông Lữ Lan, nhưng nghe ông than như thế bèn cũng lấy làm cảm khái. « Quân đội sẽ đi về đâu khi mà tướng tá cứ bôi mặt đá nhau? » Câu than và hỏi rất chí lý.

Nếu tướng tá cứ mạnh ai nấy tham nhũng, nằng biếm trên, bốp để cap dưới v.v... Rồi lại bôi mặt đá nhau thì quân đội sẽ đi vào... địa ngục môn chứ còn đi về đâu nữa.

Nhưng anh tướng tá nào đã bôi mặt đá nhau? Anh nào mà bin thế?

Chợt nhớ lại tuần trước, có một nguồn tin GSV cho rằng đã đưa sang Tổng Thống một chồng hồ sơ tham nhũng; nguồn tin này nói rằng trong số hồ sơ đó có 2 ông Tướng, nhưng không nói tên.

Thế rồi, vài ngày sau đó, một ông Tướng nào đó đã nói với báo chí rằng GSV tố cáo hai ông tướng Lữ Lan và Toàn tham nhũng đấy chứ, sao báo chí cứ phang tôi!

Nếu quả thật ông Tướng này đã nói như vậy, thì không đẹp tí nào. Không ai khảm mà tự nhiên xung, để rồi lại bôi mặt đá chiến hữu.

Bọn Con Ong không phải là GSV nên không biết rõ ông Lữ Lan sạch hay bẩn, thanh liêm hay tham nhũng.

Nhưng bọn Con Ong thấy ông Lữ Lan vừa đưa ra một nhân định rất đúng: « Vấn đề bức người này hạ người kia, không phải là tác phong xứng đáng và lương thiện của một cấp chỉ huy và một chiến hữu ».

Chiến hữu mí nhau phải đùm bọc che chở

nhau, đóng cửa mà khuyên lơn nhau nếu thấy bạn bè có điều gì không nên không phải. Chứ chiến hữu mà « đá giò lái » nhau như thế thì xấu lắm. Tây đen nó cười cho.

Vả chăng, phải xét mình xem có thơm tho sạch sẽ không đã, rồi hãy tố người khác. Chân mình thì cứt mè mè, lại cứ cầm đuốc mà rê chân người thì còn ra cái thống chế gì.

Bọn Con Ong lại chợt nhớ trước đây có một ông Tướng bị nghị sĩ tố là tham nhũng. Ông này bèn nổi sùng thách nghị sĩ đầu sùng. Không biết kỳ này ông Lữ Lan bị chiến hữu chơi xỏ, ông có nổi sùng không.

Nếu ông Lữ Lan có nổi sùng, bọn Con Ong đề nghị ông cũng chớ nên thách chiến hữu đầu sùng như ông Tướng kia, làm sứt mẻ thêm tình chiến hữu. Ông chỉ nên thách ông kia đầu... vật mà thôi. Nếu hai ông Tướng đồng ý, bọn Con Ong sẽ nhờ các chuyên viên tổ chức đánh vật của Hội Không Học làm trọng tài cho tăng thêm phần... lễ nghĩa.

VỀ VỤ MỘT ÔNG CHỦ NHIỆM BỊ NHÉT... KÍT VÀO MỒM

Theo một nguồn tin riêng của Con Ong, thì mới đây có một ông chủ báo ngày bị nhét... caca vào mồm. Hung thủ là một bọn đầu trâu mặt ngựa.

Nguyên nhân vụ này nghe đâu chỉ vì tờ báo của ông chủ nhiệm nọ đã dám mó đê một ông quan to, nên ông bèn sai thủ hạ đi làm cái việc bần thiêu kẻ trên.

Bọn Con Ong là những thằng nham nhữ nhất Anam, chuyên môn mó đê đủ mọi hạng tham nhũng ở đủ mọi giai tầng xã hội. Mỗi lần mó xong đều phải rửa tay bằng cồn 90 độ nhưng vẫn thích mó. Cho tới nay thì bọn Con Ong cũng đã nhận được nhiều sự đe dọa, nhưng chưa hề bị anh nào chơi thật.

Bọn Con Ong nghĩ rằng chỉ trích cũng là một quyền của báo chí. Trong một quốc gia có luật pháp, có hiến pháp, có Tổng Thống, có Quốc Hội, anh nào bị báo chí chửi oan cứ việc thanh minh, và cứ việc kiện nếu cần.

Còn nể phải dùng tới thủ đoạn côn đồ hèn hạ như vậy có nghĩa là anh có tội thật, báo chí chửi đúng quá, nếu đi kiện, tội mình lại hóa nặng hơn, nên có dám đi kiện, đành dùng tới cái hạ sách côn đồ hèn hạ là tay chân.

Vũ phu như thế mà cứ đòi giao du mí đàn bà thượng lưu.

ĐỀ THƠ

Theo một nguồn tin chính thức thì Bộ kinh tế

vừa thiếu khoản một số ngoại tệ (Phật Lăng) và giới hạn để nhập cảng tràn ngập những đồ phụ tùng cho loại xe hai bánh.

Bộ kinh tế bảo rằng cho nhập cảng những phụ tùng này là để thoả mãn nhu cầu của giới nghèo đói là quân nhân công chức.

Đúng như Bộ Kinh Tế nhận xét, xe hai bánh — tục gọi là xe gắn máy — là loại xe thực dụng của những tầng nghèo nhất xã hội: Quân nhân công chức.

Nhưng cũng xin ông Kinh Tế làm ơn nghĩ lại một tí. Cách đây vài năm, nhờ ơn ông Tổng Kinh Âu Ngọc Hành, xã hội Anamta đã tràn ngập xe gắn máy của Nhật.

Ông Ngọc Hành đớp tiền « rít tước » no nê của các hãng xe Nhật, rồi cấp đít ra đi.

Bi giờ ông Tổng kinh đương kim lại cho nhập cảng toàn phụ tùng xe gắn máy của Tây là molyette và solex. Hiện nay, hai loại xe này hầu như mất tích ở xã hội Anamta.

Thế thì không biết ông Ngọc cho nhập cảng phụ tùng của nó để làm gì? Chả lẽ để... thờ? Trong khi phụ tùng xe Nhật thì hiếm và đắt như vàng.

KHOI CÔNG GIÁO VN ĐANG

ĐÓNG ĐANH CHỮA TRÊN CÂY THẬP GIÁ

Trong kỳ bầu cử TV kỳ này, có 5 liên danh được coi là của khối Công giáo, nhưng hình như chỉ có 3 liên danh được khối Công giáo chọn để ủng hộ, là các liên danh 3,7 và 1.

Còn 2 liên danh kia: Sao Sáng của LLĐĐK và Cái Nhà thì hình như bị cho đê.

Điều đặc biệt là liên danh Sao Sáng đã bị một tuần báo Công giáo chửi hơi nặng, mặc dù cái tính chất Công giáo của LLĐĐK rõ rệt hơn liên danh 7 và 1. Thêm vào đó, lập trường chống Cộng của LLĐĐK dù sao cũng rõ rệt và vững chắc. Thế mà Công giáo lại chửi liên danh Sao Sáng, khiến người ta nghi là Tòa Tổng Giám Mục đại diện khối CGVN đã có một sự chuyển hướng trong lập trường chống Cộng.

Không biết quý vị Linh mục cao cấp đã tiếp xúc với Mỹ chưa mà làm thế?

Sự kiện trên còn làm nảy sinh một mối hoài nghi là khối Công giáo VN đang có sự lục đục, chia rẽ, nhất là chia rẽ giữa Công giáo miền Nam và Công giáo di cư. Nếu đúng thế, thì quả là: « Các con lại một lần nữa đóng danh chữa trên cây thập giá ».

SINH VIÊN Y KHOA

BUỘC KHOA TRƯỞNG TỪ CHỨC

Các bậc Thầy ở trường Y Khoa đánh nhau đã tới hồi mà sinh viên Y Khoa phải nhảy vào vòng chiến. Họ nhảy vào là vì quyền lợi học vấn của họ họ công người suốt một năm tới kỳ thi thì các giáo sư vì chơi nhau đã không chịu ra đề thi. Chờ cho tới ngày các thầy hòa bình thì tới mùa thi sang năm là ít, do đó các sinh viên y khoa đã theo số đông giáo sư Y khoa mà gia hạn cho ông Khoa Trường Y khoa phải từ chức trong vòng 10 ngày. Nếu quá hạn này ông khoa trưởng còn ngoan cố thì sinh viên sẽ có biện pháp mạnh với ông, chưa ai biết đó là biện pháp gì, nhưng có thể là các sinh viên sẽ cầm cửa ông Khoa trưởng vào trường.

Đau cho ông Khoa Trưởng thực, tên ông là Phạm tấn Tước, lẽ ra theo tên ông Phải tấn chức đều đều, không ngờ mới làm chức vụ khoa Trường y khoa chưa được bao lâu ông đã bị các bạn đồng nghiệp bất tín nhiệm rồi lại bị sinh viên gia hạn cho ông phải thôi chức.

ĐỪNG THÁCH THỨC PHỄ BINH MÀ ĐẠI

Một nhóm phễ binh ở Châu Đốc đã tới ngay tiểu khu Châu Đốc vào lúc nửa đêm ngày 21-8 và đã cướp luôn 6 khẩu súng của binh sĩ gác nơi đây, báo hai cả Châu thành Châu Đốc đêm hôm sợ hết vía vì lựu đạn rồi máy nổ ròn rập, người dân Châu Đốc đã tưởng người miệt ngoài về giải phóng sinh mạng họ.

Lý do cướp súng là vì các phễ binh tức khí trước một lời thách thức của ai đó là phễ binh mà tới tiểu khu cướp súng sẽ bị bắn gục hết. Dường như sau tiếng lựu đạn mở đầu cuộc tấn công và chặn tấn công cướp súng của phễ binh đã có một số người chiến binh ngã xuống. Quan Thượng Thư Bộ Thương Phế Binh đã phán rằng anh em phễ binh không phải là kiều binh, nhưng đứng đại mà thách thức họ! Đại vương còn nhường, thì tiểu khu trường sức mấy!

lỗ ma?

THẬT TỘI CHO CỤ BÁ LƯƠNG

Trên ba trăm đảng viên Nhân Xã Đảng vừa làm một cuộc biểu tình tuần hành bằng xe Honda tại miền Tây, khắp các quận tỉnh Long Xuyên, Châu Đốc để « đá đảo tên Nguyễn bá Lương phá đạo » và « đòi nhà cầm quyền xúc ngay ông Đạo Hoài Sang người của Nguyễn bá Lương đưa ra nhảm chia rẽ đạo Hòa Hảo ».

Trong lúc đó tại Sài Gòn bà Trần thị Hoa, tự Phấn vợ cả của Tướng Ba Cụt Lê quang Vinh, một bạn đồng viên với cụ Nguyễn bá Lương cũng đã dữ như cộp cái chất vấn cụ Lương đủ điều là tại sao cụ dám dựng lên một ông Đạo như ông Đạo Hoài Sang để nói rằng đó là hậu thân của Đức Huỳnh Giáo Chủ.

Chưa hết, ông Dân Biểu Nguyễn Hữu Chung cũng vừa phang cụ một chùy, cuộc bầu lại văn phòng năm nay tại Hạ Viện, cụ Lương sẽ tái đắc cử chức vụ chủ tịch nữa, tức là liên trong bốn năm cụ đều làm chủ tịch, lý do theo Dân Biểu Nguyễn Hữu Chung thật dễ hiểu vì nhà nước đã tung tiền mua Dân Biểu một cách rõ ràng và tro trên để đưa cụ lên. Dân Biểu Chung nói:

● — Cụ Lương quá rẻ và cũng quá đê nên nhà nước sai được.

Bị ba mặt giáp công, cụ Lương dù vừa đi công du Đại Hàn, Pháp để chữa bệnh liệt dương về cũng hết còn gân lên nổi. Cụ đã chống đỡ một cách quá yếu ớt. Thật tội cho cụ. Trong vụ ông Đạo Hoài Sang quả cụ bị người ta lôi vào trong để làm một cái bung sung, vì cụ có gốc gác quái gì ở miền Tây

đâu, và cụ cũng còn đòi chút thông minh để hiểu rằng, đừng bắt cứ một chuyện gì cũng để trừ những chuyện có tính cách tôn giáo. Cụ đã than thở:

—Tôi hiền lành như vậy đâu dám làm chuyện tà trời như vậy, những ai tung ra tin đó quá muốn phá tôi, muốn hại tôi,

Nhưng nghe đâu chuyện trên chỉ làm cụ lo mà không buồn bằng tin ông Dân Biểu Nguyễn hữu Chung chê cụ là của rẻ. Của rẻ là của ôi, Cụ Nguyễn bá Lương quả là 1 miếng thịt ôi, một miếng thịt trâu chọi chiều. Cụ Lương rẻ thật, nhưng cứ tin đi, cụ Lương sẽ đắc cử chức vụ chủ tịch Hạ Viện nhiệm khóa bốn trong bốn năm Dân Biểu.

HẤP HỐI MẶC XÁC ANH

Một người dân miền Tây vừa gửi về cho Con Ong một lá thư kêu rêu một ông Cảnh Sát viên gác Bắc Mỹ Thuận, ông này tên Thiện mà chẳng có chút lòng từ thiện. Ông cho biết là ông chờ mẹ già hấp hối qua Bắc về Châu Đốc để bà cụ được chết ở quê nhà sau khi nhà thương Đồn Đắt đã chạy bệnh bà cụ, nhưng tới Bắc, ông đã nản nỉ hết lời mà ông Thiện đã cố tình chơi ác không cho cái xe nhỏ chở bà cụ qua bắc, trái lại còn bắt đậu lại hơn một tiếng đồng hồ để bà cụ nằm phơi nắng cho khô.

Câu nói của ông Thiện mà ông người dân miền Tây nhớ đời đời là:

— Má anh hấp hối mặc xác anh, tôi cứ việc công tôi làm.

Dường như cũng có nhiều người dân qua Bắc phẫn lòng vì ông cảnh sát viên này lắm.

Con Ong xin can anh cảnh sát viên Thiện này một phát, đồng ý là anh làm việc công, xe nào tới trước qua trước, nhưng không phải nhất thiết máy móc như vậy, tùy hoàn cảnh mà linh động một chút để tranh thủ nhân tâm cho nhà nước

Nhưng có điều lạ là vẫn theo thư kêu rêu của người dân miền Tây thì, trong khi ông ta và nhiều người qua đường thấy cảnh bà cụ chờ chết thương hại xin ông Thiện thông cảm đùm, thì ông cứ tiếp tục cứng rắn, trong lúc lại vẩy tay cho những xe nhỏ khác tới sau xe người bệnh qua Bắc về vèo. Vậy việc công ở cái khổ nào thưa ông bắt Thiện?

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

NÊN BẤT CHƯỚC.

Theo tin Reuter, mới đây hơn một trăm ni cô xứ Yamaha đã bảo nhau vùng lên đòi quyền... đề tọc và lập gia đình như các vị sư sãi cùng xứ.

Tiếc rằng cuộc tranh đấu này xảy ra tại mái cái xứ Yamaha xa xôi, cách trở. Chứ nếu ở xứ Giao Chi này, nhất định bọn C.O sẽ ủng hộ hết mình. Còn gì đẹp để cảm động cho bằng cảnh người về từ oản chuối" giả từ lời kinh tiếng kệ, để tìm lại tiếng cười đêm tân hôn. Thượng Đế ban cho loài người cái gì, loài người phải xài cái ấy, chứ vì bất cứ lý do gì để... "Cái ấy" mồi meo là mang tội với Thượng Đế.

Thêm nữa những bộ phận trên thân thể, từ cái kín đến cái hở, nếu không vận động đồng đều để khuyết một cái nào, tất nhiên con người sẽ trở nên bất bình thường. Cứ xem như những cô gái đường chông con muông màng, tính tình thường bản gât, khó chịu. Nhưng khi đã được chăm mút thứ của Giới cho là tự nhiên đôi tình hiền hòa vui vẻ.

Theo Trang Húi, các thầy Ấn Quang số đi tranh đấu loạn cào cào châu chấu, thích chọi nhau với Nhà Nước... cũng chỉ vì các thầy bị khuyết cái khoản những ni cô Nhật đang đòi. Các thầy chọi không đúng chỗ, thành thử cứ chọi mãi làm náo động cửa Thiên.

Một cái gì, đòi ngay cái đó, đi thẳng vào sự thật, là hành động can đảm, đáng khen. Chứ cứ cái lối cào cào chết đến đít còn cay, mồi thấy ông bà ông vãi, vẫn làm ra vẻ không xa được Phật... Rồi làm những hành động trần tục, khua loạn chùa lên làm Phật phải buồn, thì cái tu đó chỉ là tu hú.

Con Ông kết luận: Các vị sư thành phố nên bất chước những ni cô xứ Yamaha, đòi quyền đề tọc và cưới vợ là hay nhất.

BÀ THU MUỐN CÁC ÔNG PHẢI «LÊN»

Chuyện ông Nghị Giải vác gậy cùn chọc vào chỗ thâm kín của các bà nhớn, tưởng rằng đã qua, ai ngờ nó lại trở nên sôi nổi.

Theo bà Kiều Mộng Thu, Ủy Ban Đòi Quyền Sống Phụ Nữ vừa quyết định sẽ tổ chức phiên họp nhằm thảo luận và tổ thái độ về vụ các bà nhớn xúi chông làm bậy, cũng như những ông nhớn "tham những vì vợ".

Ngoài ra bà Thu còn lên tiếng kêu gọi các ông chông hãy đồng loạt ngóc lên, đứng cờ chính nghĩa quét sạch những chiếc lá đa to bản đang làm vương chân các ông trên con đường sự nghiệp sạch sẽ. Bà Thu cho rằng những ông lớn tổ cáo có hành vi bệ bối, phần lớn là vì tư thế của các ông quá yếu, nên mới buông xuôi để cho vợ làm trời.

Kể ra bà Thu nhận xét cũng đúng ra phết đấy. Đàn ông có cứng, có bền mới trị nổi vợ, chứ nếu thiếu cứng, lại kém bền thì vớt đi, thì giữ thế chó nào được mà đã không giữ được vợ, tất nhiên những hành động vung vít của vợ, các ông phải đưa vai ra mà gánh.

Chính trường hợp gia đình... bà Thu là một điển hình. Chồng bà, ông Nguyễn-Chức-Sắc vì thiếu cứng, thiếu bền, nên bà mới chạy theo "Anh Châu" Ông Sắc vì yếu nên cứ chịu im im tro mắt nhìn bà Thu tới ngày chạy te te theo "Anh Châu" và vênh tai nghe thiên hạ nói những chuyện... đau lòng.

Nếu ông Sắc có đủ oai quyền của một người chông, một người chông có liêm sỉ, ông sẽ tóm tóc bà Thu tằm cho một trận nên thân, rồi cạo đầu bôi vôi, cảm tuyệt không cho đi lại với "Anh Châu", thì đâu đến nỗi này.

Bà Thu muốn các ông... lên, nhưng lại không giúp cho chính chồng bà lên... với bà, lại để cho ông ấy... lên với bà Đại, bọn C.O. chịu đêch hiền nổi.

MA BÙN

Nhìn vào cuộc vận động tranh 30 chiếc ghế trong hội trường Nhất Định Đánh, của các liên danh, bọn C.O thấy nản đêch chịu được. Các anh, các chị phần lớn đều giờ những trò ma bunn để kiếm phiếu, chứ ít có anh nào, chị nào vận động một cách đứng đắn cả.

Trang Húi thấy có nhiều anh, nhiều chị dân "Ca-Tô-Lích" đặc sệt, đã chịu khó chui vào chùa thăm "Thầy", miêng niệm "Nam Mô" và xưng "con" với Thầy như một Phật tử chính cống bà lang trợ. Nhiều anh khác, tại nhà đặt bàn thờ Phật to tổ bố, nhưng cũng tất tưởi tưởi tìm đến với Cha, đưa bàn tay-hôi hăm hăm đấu thánh giá và xin cha "rửa tội"...

Rồi lại có anh quanh năm đêch thấy rạch rịch gì về cái chuyện chống Cộng, ngoài việc mở sòng bài đóp bạc, chuyên nghề chợ đen bóc lột thành dân, bỗng dưng cũng trở nên chống Cộng ra rít, chống Cộng kịch liệt bằng hàng ngàn tấm "băng đơ rôn" căng đầy những ngô ngách, để lừa bịp người dân.

Những hạng với khả năng nâng bi đội đĩa, với khả năng cúi rạp mình theo chiều gió, với khả năng lừa bịp như vậy, thử hỏi một khi chúng đặt đít được vào Hội trường Nhất Định Đánh, chúng sẽ làm nên trò trống gì.

Tranh cử bằng những lối ma bunn, nhất định sẽ trở thành những tên Nghị ma bunn đút đuôi con nòng nọc.

MỘT VIÊN ĐÁ MÀI CHO «BẠN TA»

Đồng nghiệp MUỐI sau khi chích xả lảng ông Tổng Trưởng Thông Tin, đã bảo nhau ngâm vôi trong nước «ô đờ da ven» để tẩy trùng và sau đó ngủ yên một mạch 21 ngày, chuyện nhân tình thế thái bỏ ngoài mũi áo đi mưa.

Sau MUỐI đến COP cũng găm một phát ác liệt cuối cùng rồi lăn kền ra ngủ một tuần, để cùng MUỐI phản đối những bất công của Bộ Thông Tin trong việc cấp phát bằng giấy, bằng má cho báo xuất bản định kỳ và báo xuất bản hàng ngày.

Vàng mặt "bạn ta" C.O buồn lắm, dù chỉ là cuộc chia tay ra đến đầu làng là lại gặp nhau. Chúng ta, những đứa viết lách nham nhở, những đứa dở thầy, dở thợ, nhưng chúng ta đêch có đứa nào vô liêm sỉ, hờn hờ, hân hân cho thời về cái sự vắng mặt của nhau. Chúng ta cùng kiếm cơm, nhưng đêch bao giờ âm mưu đá văng nhau như một số các ông «Nhật báo tranh đấu» đã làm như những tên trí thức miêng ngâm bánh Thánh, tay ôm lá Bồ Đề...

TRANG HỜI TRANG...

Trong ngày lễ xá tội vong nhân vừa qua, «người ta» đã kéo nhau đến công trường Quách Thị Trang, để cùng suy tụng Trang là nữ anh hùng chống chế độ Ngô Đình Diệm. Cũng may cuộc suy tụng này dân chúng không phải hít lựu đạn cay, cũng như mặc vôi dùi cui.

Theo bọn C.O, nên để cho Trang được yên nghĩ đời đời, đừng lôi Trang dậy trong cái không khí ói mửa này. Một người con gái thủy mị như Trang nhất định là không thích được ai xưng tụng làm «nữ anh hùng» và dù có thích Trang cũng không thể nào một mình nhận tiếng «anh hùng chống chế độ Diệm», trong khi có biết bao nhiêu chiến sĩ vô danh đã chết vất ngang hàng rào Dinh Độc Lập...

Hãy để yên cho Trang. Quân bài không nên vật xuống chiếu hai lần.

TIN BỌN LƯU MANH HƠN TIN NHÀ NƯỚC

Gần đây hàng ngày người ta vẫn thường bắt gặp trên trang 8 những tờ báo cái tin xin chuộc xe theo Luật Giang Hồ. Con Ông đã bàn nhiều về những tin trên và hân hạnh, long trọng tuyên bố cùng đồng bào cả nước rằng chúng ta đang sống trong một nước đầy đầy những «Luật Rừng».

Có lẽ bị nhốt bởi những cú khâu đó, nên Ông Nhà Nước (Tổng Nha Cảnh Sát) vừa ra một thông cáo kêu gọi những người mất xe không nên đăng báo «lạy lụy» bọn lưu manh. Ông Nhà Nước bảo: «Làm thế là vô tình khuyến khích bọn lưu manh ăn cắp xe dữ hơn».

Con Ông rất đồng ý với Nhà Nước về điểm này—van xin bọn lưu manh là vô tình bảo chúng rằng các anh cứ thôi xé nữa đi. Thời rồi đem cho chúng tôi chuộc. Chúng tôi cũng như Nhà Nước không ai dám đụng đến sợi lông chân của các anh. Tuy nhiên bọn Con Ông vẫn có cái thắc mắc

TRANG HÚI, ONG LỖ CÀM TRÔNG

là Ông Nhà Nước đã có biện pháp nào để trị cái bọn du thủ, du thực thời xé chưa? Với những kỹ thuật thời tối tân, chỉ trong một cái chớp mắt là chiếc xe biến mất, thử hỏi Ông Nhà Nước rút xéng thế chó nào kịp. Lúc đó có nỗ vớt vát chỉ tổ gieo họa cho đũa dân lành.

Bởi vậy cái câu ông dọa nã tại chỗ, bọn lưu manh nó đét sợ, trái lại nó còn cười hồ hồ là đàng khác. Riêng thằng dân nó rất sợ «nô» vì thời buổi này, kẻ sợ «nô» bao giờ cũng là những đũa dân lành, chứ đêch phải cái bọn đầu trâu mặt ngựa.

Con Ông mong rằng Ông Nhà Nước nghĩ ra một biện pháp nào tinh vi hơn mới hồng trị nổi bọn thời xé. Chúng có nguyên một tổ chức móc nối với xéng, ông đem xéng ra dọa chúng, ích gì?

Ráng lên những người hùng Dùi Cui. Đê đên tin bọn lưu manh hơn tin Nhà Nước là nước loạn đến nơi đấy.

Con Ông đang chờ được bốc thơm các ông.

HỘI ĐỒNG

Ông chủ tịch Huyện dẫn đo cân nhắc mãi mới hạp được liên danh tranh cử. Thấy ông thận trọng người dân mừng lắm, những trường phen này ông sẽ làm đầu tàu kéo vào Thượng Viện những Toa tàu gỗ bạch hương thơm ngát. Mặc dù ông Huyện cũng chỉ là thứ Toa Tàu chạy bằng máy hơi nước sáng chế từ đầu thế kỷ thứ 19.

Kịp đến khi liên danh của ông ra đời, người dân chỉ còn nước ngửa mặt lên Trời mà ô hô ba tiếng. Tiếng thờ nhưt dành cho chí sĩ Trần Văn Hương, vốn bản tâm muốn vui thú điền viên trồng bông làm thơ «gãi háng», song vì m'ếng đình chung còn nặng nợ, nên lại chống ba toong xông ra ứng cử. Chức nghị sĩ thế mà quyền hành hơn chức Thủ Tướng. Than ôi, sĩ khí! Tiếng thứ hai dành cho đảng tài phiệt họ La và họ Khoáng. Thi ra hơi đồng vẫn mạnh, đầu có tanh tao. Ôi, những thùng thuốc Tây thường bắt được trong mật khu cộng sản, chúng bay quả có công lắm thay. Không có chúng bay, làm sao La phú gia và Khoáng đại nhân vô được liên danh ông Huyện.

HẾT VƯƠNG QUỐC ĐẾN TIÊU YÊU KHÁNH HÒA

Trên mục này, CO đã nhiều lần đào mồ cuốc mã và phạng rất kỹ về cái tên đầu tỉnh tham những Khánh Hòa nhưng tên đầu tỉnh bị tông tông cách chức CO không thêm quất người đã ngã ngựa nhưng sau khi quan đầu tỉnh về năm ấp ở TTM chờ xử tội thì đàn em của quan ngoài đó vẫn còn tác oai tác quái xưng hùng xưng hổ các báo đã chỉ đích danh tên đàn em của tỉnh Trưởng bị cách chức này là Thiệu tá tiêu yêu Nguyễn Văn Tong, Tham mưu trưởng tiêu khu Nha Trang.

Theo tin của báo Tiền Tuyến thì quan tư Nguyễn Văn Tong, là một tên đang tập ăn chơi, chuyên đi các bar, nhất là Hotel Nha Trang ôm đít các em bán tròn đê kiếm cháo, tư cách, tác phong của quan tư không xứng đáng tư cách của một thằng binh trơn, ấy vậy mà mỗi lần ngồi ăn nhậu với các cấp thuộc quyền cứ khoe mình là người của ông tướng này là thân với ông tướng nọ, và mỗi lần tập họp, đứng trước hàng quân, «mặc áo pô lô, mang giày láng bóng» quan tư không quên «dạy» binh và sĩ quan thuộc quyền bằng những lời hăm dọa. Rồi quan tư kèm thêm câu tuyên bố «quân đội không có nhân vị, quân đội phải độc tài».

Mẹ kiếp, quan tư là con của một gia đình chuyên xóc đĩa và chứa thuốc phiện ở đường Phương Sài, truyền kiếp, cả tỉnh Nha Trang biết. Chẳng hiểu bị giờ quan dựa vào ai mà dám tuyên bố láo lếu như thế? Trung tướng Là nghĩ sao?

In tại nhà in Dân Nguyễn 54, Võ Tánh Sg.
Quản Lý: HOÀNG THỊ QUÍ